

குழுத வாசகம்

மூன்றாம் படிவம்

(சிறப்புப் பகுதி)

ஆசிரியர்

வித்துவான், பாலூர். கண்ணப்ப முதலியார்

தலைமைத் தமிழ் ஆசிரியர்

கெல்லட் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடம்,

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை

வெளியிட்டவர்

டி. வி. செல்லப்ப சாஸ்திரி அண்டு சன்ஸ்

சென்னை

உரிமை பதிவு]

1951 [விலை அளவு 0—10—0

First Edition

November, 1951.

T. V. C. Press, Madras.

முன்னுரை

‘குமுதவாசகம்’ என்னும் பெயருடன் வெளிவந்துள்ள இந்நூல், சென்னை அரசியலார் புதிதாக வெளியிட்டுள்ள 1951 பாடதிட்டத்தின்படி எழுதப்பட்டுள்ளது. இது எல்லா மாணவர்களும் படித்தற்குரிய சிறப்புப் பகுதியை மட்டும் தன்னகத்தே கொண்டு திகழ்கிறது.

இலக்கணப் பாடத்தைத் தனித்துப் பயில்கையினும், உரைநடைப் பாடத்தோடு தொடர்ந்து பயிலின், அப் பாடத்தில் ஓர் உணர்ச்சியும் ஊக்கமும், தோன்றும் எனக் கருதி, ஒவ்வோர் உரைநடைப் பகுதியின் கீழும் இலக்கணப் பாடம் எழுதப்பட்டு இருப்பது, மாணவர்கள் தம் தமிழ் அறிவைச் செம்மைபுடன் பெறப் பெருந்துணையாகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

அறிவு வளர்ச்சிக்குரிய பல திறப்பாடல்களும், ஒவ்வொரு பாடத்தின் முடிவிலும் கிணக்களும், பயிற்சியும், வேண்டிய அளவுக்குக் குறிப்புகளையும் இந்நூல் தன்கண் கொண்டிருத்தலால், “பொன்மலர் நார்தம் உற்றுற்போல்” மாணவர்கள் ஆபாசம் இன்றிப் பாடல்களை நன்கு உணர்ந்து, தம் மனத்தில் பதியவைத்துக் கொள்வர் என்பதை அறுதியிட்டு உறுதிபாகக் கூறலாம்.

இந்நூலில் காணும் பாடல்கள் சிலவற்றை இதில் இணைத்துக் கொள்ளத் தம் இசைவைத் தெரிவித்த உரிமை யாளர்கட்கு என் நன்றியுள்ள வணக்கம் உரித்தாகுக.

இந்நூலைத் தமிழ் உலகம் ஏற்று, என்னை ஆதரித்து ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுகிறேன்.

‘அம்மைப்பர் அகம்’
77, அவதானம் பாப்பையர் தெரு,
குடா, சென்னை.
5-11-51

இங்னம்
பி. து. க.

உள்ளுறை

உரைநடை

எண்	பொருள்	பக்கம்
1.	தமிழர் பெருமை (ஒருசொற்பொழிவு)	8
2.	சேக்கிழார்	13
3.	காஞ்சிமா நகரம்	22
4.	மாணாக்கர்	30
5.	புளிக் குழம்பு	35
6.	கலிங்கப்போர்	42
7.	நக்கீரர் (ஒரு சிறு நாடகம்)	49

செய்யுள்

I.	வாழ்த்துப்பா	58
II.	நீதிப்பாக்கள்	58
III.	சங்கநூற் பாக்கள்	63
IV.	கதைப் பகுதி	66
V.	சிறு நூல்கள்	72
VI.	தனிப்பாடல்கள்	74

சிறப்புப் பகுதி

1. தமிழ்ப் பெருமை

ஒரு சொற்பொழிவு

1. கற்றல் எளிது. ஆனால், கற்றவற்றை எடுத்து மொழிதல் அரிது. “கற்றார் முன் கல்வி உரைத்தல் மிக இனிதே,” என்று இன்னொருபதும், “மாணவை மண்ணுறுத்தும் செவ்வமும் உண்டு சிலர்க்கு,” என நீதி நெறிவிளக்கமும் கூறும் கூற்றுக்களால் சபையில் நின்று சொற்பொழிவாற்றும் அருமைப்பாடு நன்கு விளங்கும். சொற்பொழிவு ஆற்றாந்திறம் பெற்றவரே, பின்னால் சிறந்த அறிஞராகத் திகழக்கூடும். உலகம் போற்றும் உத்தமர் ஆதல் கூடும். இக்காலத்தில் தேசத் தொண்டர்களாகத் திகழும் பலரும் உயர்ந்திருப்பதற்குரிய காரணங்களுள், இப்பேச்சாற்றலும் ஒன்று. கல்வியறிவு ஒருவனுக்கு எவ்வளவு இருந்தாலும், அதனை அவனுக்குக் கற்றவற்றை அவையில் அஞ்சாது எடுத்துரைக்கும் ஆற்றல் இவ்வுயரின், அது மலர்கட்கு இதழ்கள் இருந்தும், மணம் இன்றிக் கிடந்தால் எவ்வாறோ, அவ்வாறான பலனே யாகும். இதைத்தான் திருவள்ளுவரும்

இனமுத்தும் நரமு மலரணைப் கற்ற

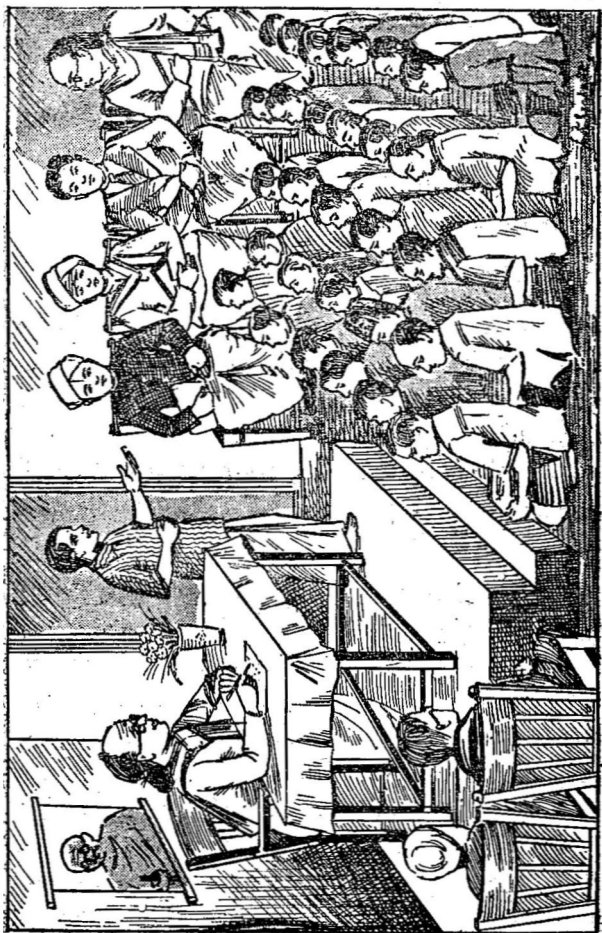
தனா விரித்துரைபா தார்.

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். “அவை அஞ்சி மெய் விதிர்ப்பார். கல்வி, பூத்தலின் பூவாமை நன்று” என்று மிகவும் நயப்பாக ஏளனம் டண்ணுகிறார் குமரகுருபரர். ஆகவே, கற்றதோடு நிலாமல் கற்றாரும் மற்றாரும் நிறைந்த சடையில், எவ்வாறு ஒரு பொருளை எடுத்துப் பேசவேண்டும்? என்னும் முறையை நன்கு

உணரவேண்டும்? சொல்லவேண்டிய பொருளையும் மேற்கொள்களையும், நன்கு சிந்தித்து மனத்தில் பதிய வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். நினைவின் பொருட்டு ஒரு சிறுகுறிப்பைமட்டும் சிறுதுண்டுகளில் குறித்துக்கொள்ளல் நன்மைபயக்கும். குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் முடித்துக் கொள்ள முயலவேண்டும். அதற்குள் சொல்ல வேண்டியபொருள்களை ஒழுங்காக விரைவின்றிச் சொற்பிழை, வாக்கியப்பிழை இன்றிப் பேசவேண்டும். இந்த முறைகளை மேற்கொண்டு ஒருவன் தான் எடுத்துக் கொண்ட பொருளைப் பேசியருவானால், அவன் பின்னால் பெரும் பேச்சாளனாகத் திகழ்வான் என்பதில் சிறிதும் ஐயம் இன்று.

2. “அறையில் ஆடி அம்பலத்தில் ஆடவேண்டும்” என்பது நம் நாட்டுப் பழமொழி. ஆகவே, சிறந்த பேச்சாளனாக வரவிரும்பும் நீங்கள், உங்கள் பள்ளிக்கூடத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் அடிக்கடிப் பேசமுன் வாருங்கள். ஒரு பள்ளிக்கூடமாணவன் தான் பயின்று வரும் பள்ளியின் தமிழ்ச்சங்கத்தில் தமிழ்ப்பெருமை என்னும்பொருள் பற்றிப் பேசியதை இங்குக் கவனியுங்கள். அவன் நல்ல தமிழ் அறிவு நிரம்பப்பெற்றவன். தான் பேசப் போகும் பொருளைக் குறித்துப் பலநூல்களை நூல்நிலயத்தில் இருந்துபெற்று அவற்றை யெல்லாம் தன் சொற்பெருக்கில் சொல்லப்போகிறான். இனி அவன் சொற்பொழிவைச் செவிசாயுங்கள். கீழ்வருவன அவன் பேசிய பேச்சு :

3. “அன்புமிக்க அவைத்தலைவர் அவர்களே! அருமை மாணவத்தோழர்களே! அனைவர்கட்கும் என் மனமார்த்த வணக்கம் உரியதாகுக. நான் இப்பொழுது தமிழ்ப்பெருமை என்னும் பொருள் பற்றிக் கூறப்போ

கின்றேன். அவற்றைக் குற்றங்குறைகள் இருப்பினும், அவற்றைப் பொருள்படுத்தாது என்னைப் பெருமை படுத்த வேண்டுகிறேன்.

4. ஒரு தாய் தான் பெற்றழகவை எந்த மொழியில் தாலாட்டிப் பாலூட்டிச் சீராட்டினாளோ, அம் மொழியே அக் குழவிக்குத் தாய் மொழியாம். பல்லாயிர ஆண்டுகளாக நம் இந்தியாவில் வடக்கே திருவேங்கடமலை முதற்கொண்டு, தெற்கே கன்னியாகுமரி வரையில் வாழ்ந்து வந்த மக்கள் தமிழ் என்னும் தனிப்பெரு மொழியைப்பேசியும், போற்றியும் வந்தார்கள் என்பதை நாம் சரித்திர வாயிலாக அறிகிறோம். ஆகையால், அவ் வெங்கைக் குட்பட்ட நாமும் “தமிழ் மொழியைத் தாய்மொழி என்று கூறிக் கொள்ளுவதற்கு உரிமை உடையவராவோம். ஆகவே, “தமிழ் மொழியின் சீரையும், சிறப்பையும், பேரையும், புகழையும் எடுத்துப் பேசுவது சாஸ்ப் பொருத்தமானது.”

5. “தமிழ் என்பதற்கு இனிமை என்பது பொருள்.” ‘தமிழ் மாருதம்’ எனச் சேக்கிழாரும், “வண்டு தமிழ்ப் பாட்டு இசைக்கும் தாமரை” எனக் கம்பரும் கூறிய தண்டமிழ்த் தொடர்களில் இவ்வினிமை என்ற பொருள் அமைந்திருப்பதையும் காண்க. இம்மொழி எழுத்து துட்பமும், சொற் பெருக்கமும், பொருள் பொலிவும், வாய்ப்பமைதியும், அணியழகும், ஒலி இனிமையும், தெய்வத் தன்மையும் அமைந்தது என்பது ஆழ்ந்து அறிந்த பேரறிஞர் துணிபாகும். மொழியாராய்ச்சியில் வல்லுநரான மேனாட்டு அறிஞர்கள் இம்மொழியின் ஒலி அமைப்பு, வரி அமைப்பு முதலிய சிறப்பியல்களைப் பல படப் பாராட்டி எழுதியுள்ளமையும் இதன் பெரு

மையை நன்கு தெரிவிப்பதாகும். இவ்வினியைப் பைத் தமிழைக் கற்றுச் சீரிய செந்தமிழ்ப் பாக்களைப் பாடிய இன்றமிழ்ப் புலவர்கள் கூறிய வசைகளையும் வள்ளல்கள் பொறுத்தனர் என்றால், இதன் பெருமையை என்னென்று எடுத்தியம்புவது! 'தமிழை கற்றோர்க்குச் சென்ற விடமெல்லாம் சிறப்பு, என்றும் 'எத்திசைச் செல்லினும் அத்திசைச் சோறே' "யாதும் ஊரேயாவரும் கேளிர்" என்றும் புலவர் கூறுவராயின், தமிழ் எத்தகைய பெருமையுடையதாய் இருக்கவேண்டும்? நீங்களே சிந்தியுங்கள்!.

6. "இந்தமொழிக்கு இலக்கணம் அமைந்திருப்பது போன்று, எந்த மொழிக்கும் அமைந்திலது, எனப் புலபழைய மொழிகளையும் கற்று வல்ல புலவர்கள் மொழிகின்றார்கள். ஒரு தமிழ்ப்பெரியார்,

பாரதியும் அறிவினுமிப் பார்மேல்நின்ற
பசுஞானத் தானுமெட்டிப் பாற்கெண்ணுத,
பேரறிவே! சித்தறிவேர்க் கிருளை நீக்கும்
பேரொளியே! அங்கபற்கண் பிரியா தானே!
பாரதிவார் தமிழருமை? என்வின் தேன்நான் "
என்னறிவீன மன்றே?வுன் மதுரை மூதூர்
கீரதியும்; கெருப்பறியும்; அறிவுண் டார்க்கி
நீபறிவித் தாள்அறியும் கிலமுந்தானே

என்று தெரிந்து பாராட்டிய பெருமை உண்மையே அன்றி உபசாரமில்லை. இம் மொழி, நாட்டுப் பற்றையும் ஒற்றுமை உணர்ச்சியையும், வீர எழுச்சியையும் அளிக்கும் தனிப்பெருஞ் சிறப்பு வாய்ந்தது. இதுதேசப்பற்றை உண்டு பண்ணும் என்பதற்கு நம் பாரதியார்.

‘செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே—இன்பத்
தேன்வந்து பாபுது காதினிலே;—எங்கள்
தந்தையர் நாடென்ற பேச்சிலிலே—ஒரு
சக்தி டிறக்குது மூச்சினிலே!

என்று கூறிய வீரமொழியே சான்றாகும்.

7. ஒழுக்கம் என்னும் நன்னடக்கையைப் போதிக்கும் தலிப்பெரு மாண்பு வாய்ந்தது, நம் தமிழ் மொழியே என்பது மிகையாகாது. G U போப்புப் பெரியார், “தென்னிந்தியர் எந்நாட்டாரினும் நல்லொழுக்கத்திற் சிறந்து முன்னணியில் நிறற்றற்குரியர். அதற்குக் காரணம் நாலடி நானூறும் திருக்குறளுமே” என்று கூறிப் போந்தனர். அவ்விரண்டு நூலும் தமிழ் மொழியில் அமைந்து, இம் மொழியைப் பெருமையுறச் செய்கின்றன இதனால் பாரதிபாரும், “வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ் நாடு,” என்றனர். கடவுள் பக்தியை உணர்த்தும் தேவார, திருவாசக நாலாயிரப்பிரபந்தங்களும் இம்மொழியில் அமைந்திருப்பது, இதன் பெருமைக்கு ஓர் அடையாளமாகும்.

8. இம்மொழிப் பாட்டுக்கள் கடவுள் பக்தியை ஊட்டிக் கல்லாசனஞ்சையும் கரைந்துருகச் செய்யும் என்பது உண்மை. இத்தகைய மாண்பு எம்மொழிக்கும் இல்லை என்று துணிந்து கூறலாம். இதனால் அல்லவா, சிவபெருமான் கந்தராமர்த்தி சுவாமிகளைச் “சொற்றமிழ் பாடுக” என்று கட்டளையிட்டருளினர். இதனால், தெய்வமே விரும்பும் பெருமை வாய்ந்தமொழி நம் தமிழ் மொழி என்பது தெரிகிறதல்லவா? இப்படியே இம் மொழியைப்பற்றி நீளச் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். ஆனால், இம்மொழியின் பெருமையை நாமே சொல்லிக் கொள்ளுவதில் பயன் யாது? தமிழ்மொழிக்கு

அன்னியரான பேரறிஞர் புகழ்ந்த, சிலபொன்னுரை
களை நான் குறித்துக்கொண்டு வந்துள்ளேன். அவற்
றையும் கேட்டு நம் தமிழ்மொழியின் பெருமையினை
உணருங்கள்.

9. கனம், வின்ஸ்லோ என்னும் மாபெரும் அறிஞர்
பெருந்தகையார், “தமிழ்மொழி, செய்யுள் அமைப்பில்
கிரேக்கமொழியினையும், இலக்கியப் பெருமையில் இலத்
தின் மொழியையும், வெல்ல வல்லது” என்றும், காட்டு
வெல் துரைமாணார், “தமிழ்மொழி பன்னடயத; நலஞ்
சிறந்தது; உயர் நிலையில் உள்ளது. இதைப்போன்ற
திராவிடமொழி வேறெதுவும் இல்லை” என்றும், G. U.
போப்பு என்னும் பெரியார், “தமிழ் எம்மொழிக்கும்
இழிந்ததன்று” என்றும், சிலேட்டர் பெருந்தகையார்,
“திராவிட மொழிகள் எல்லாவற்றிலும் மக்கள் பேசும்,
மொழிக்கு உரிய தன்மையைப் பெற்றுள்ளது தமிழ்
மொழியே; தாக்க அமைப்பை உடையதும் தமிழ்
மெழியே” என்றும், மர்டாக்குப் அறிஞர் “அழகிய
இலக்கியங்களைப் பொருந்தப் பெற்று விளங்குவது
தமிழே!” என்றும், காந்திப்பெரியாரும் தாம் எழுதிய
சிறைச்சாலை அனுபவங்கள் என்னும் கட்டுரையில்,
தமிழர்கள் மொழியைக் கருத்துன்றிக் கற்பதில்சென்ற
மாதத்தைக் கழித்தேன்; எவ்வளவுக்குக் கற்றேனோ,
அவ்வளவுக்கு அதன் அழகுகளை உணந்தேன். அது
விரும்பத்தக்கதும், இன்பமானதுமான மொழி. நான்
கற்றுகிலிருந்து தமிழர்கள் தங்களுக்கு இடையில் பண்
டும், இன்றும் அறிவும், சாதாரியமும், ஞானமும் வாய்ந்த
மக்களைக் கொண்டவர்கள் என்பதை அறிந்தேன். பின்
னும் இந்தியாவில் மக்கள் தொகுதி ஒன்றாகுமானால்

ராஜதானிக்குப் புறம்பே வாழும் மக்கள் தமிழ் அறிதல் வேண்டும்." என்றும் பலபடப் புகழ்ந்துள்ளார்கள்.

10. இத்தகைய மாண்பு வாய்ந்தமொழியைத் தமிழ் மாணவர்களாகிய நாம் கருத்தூன்றிக் கற்கவேண்டுமென நம் கடமைகளில் ஒன்றல்லவா? கற்றுப் பண்டைத் தமிழர் நாகரிகத்தை உணர்ந்து, அவர்களை அடி ஒற்றி நடக்க வேண்டுவதும் நம் பண்பல்லவா? அருமைத் தோழர்களே! நன்கு ஓர்ந்து கூறுங்கள். இன்னும் இதன் பெருமையைக் கூறிக்கொண்டே போனால் நீளும். ஆதலின், இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்." என்று கூறி முடித்தான். தலைவர் சிறுவனைப் பாராட்டிப் பேசியபின்பு கழகச் செயலாளர் நன்றி கூறக் கூட்டமும் இனிது கலைந்தது.

அருஞ் சொற்கள் :

அரிது - கடினம், மாண் அவை - மாட்சிமை பொருத்திய சபை, மண்ணுறுத்தும் - அலங்கரிக்கும், கூற்று - வார்த்தை, திகழும் - விளக்கும், இணர் - இதழ், ஊழ்த்தும் - மலர்ந்தும், நாளா - வாசனைவிசை, மெய்விதிர்ப்பார் - உடல் நடுக்குபவர், பூத்தலின் - உண்டாதலை விட, ஐயம் - சந்தேகம், அம்பலம் - சபை, மகவு, குமுதி - பிள்ளை, சூல - மிகவும், மாருதம் - காற்று, பொலிவு - அழகு, கேளிர் - நண்பர், பார் - பூமி, பஞ்ஞானத்தான் - மக்கள் அறிவினான், பேர் அறிவே - பேர் ஒளியே என்பன சிவபெருமானை விளிக்கும் தொடர்கள், சித்தறிவேற்கு - சின்ன புத்தியுடைய எனக்கு, அங்கயற்கண் - மீனாட்சிபம்மைவார், அணிவகிசை.

கேள்விகள் :

1. கற்றலைவிட,ச் சபையில் பேசுவது சிறந்தது என்பது எவ்வெவ்வாறு அறிபக்கிடக்கிறது ?
2. சபையில் பேசுவதற்குமுன்பு நாம் மேற்கொள்ள வேண்டிய முறைகள் யாவை ?
3. பேசத்தொடங்குமுன் பேச்சைத்துவக்க வேண்டிய முறை யாது ?
4. தமிழ் மொழி எவ்வெக் காரணங்களால் பெருமையுடையது ?
5. தமிழ் மொழியின் சிறப்பை பார்வார் எம்முறையில் புகழ்ந்துள்ளனர் ?

பயிற்சி

1. தமிழ் நாட்டு எல்லைபைக் குறிப்பிடு.
2. தமிழின் பெருமையை உணர்த்தும், "நீர் அறியும் கெருப்பறியும்" என்னும் தொடரில் அமைந்த வரலாற்றை எழுது.
3. "சொற்றமிழ் பாடுக" இடங்குறி.
4. தமிழின் பெருமையை உணர்த்தற்கு வேறு சான்றுகள் இரண்டினைக் கேட்டுக் குறிப்பிடு.

இலக்கணம் :

எண்ணுப் பெயர்ப்புணர்ச்சி

ஒன்று என்னும் எண் வருமொழியோடு புணர்கையில், நற்றயிரி மெய்கெட்டு னகரம் ரகரமாகும். அதன்பின் உகரம் சேரும்.

(உ-ம்) ஒன்று + மாடு = ஒரு மாடு

.ஒரு என்று இவ்வாறு விகாரப்பட்ட என்னும் பெயர், வருமொழி முதலில் உயிர் வந்தால் முதல் நீண்டு ஈற்று உகரம் கெடும்.

(உ-ம்) ஒரு + ஆடு = ஒர் + ஆடு.

இரண்டு என்னும் எண்ணுப்பெயர், உகர உயிர் ரகர ஒற்றும் நிற்க, மற்றைய எழுத்துக்கள் எல்லாம் கெட, உகரச் சாரியை பெறும்.

(உ-ம்) இரண்டு + மாடுகள் = இருமாடுகள்.

இரு என்னும் விகார எண்ணுப் பெயர், உயிர் வர முதல்நீண்டு உகரம் கெடும்.

(உ-ம்) இரு + ஆடுகள் = ஈராடுகள்.

மூன்று என்னும் எண், புணரும் போது உயிர் வந்தால் ஈற்றயிர் மெய்யும் னகரமும் கெடும். மெய்வந்தால் முதல் குறுகி ஈறு கெட்டு னகரம், வந்த மெய்பாக மாறும்.

(உ-ம்) மூன்று + ஆடுகள் = மூவாடுகள்.

மூன்று + காலம் = முக்காலம்.

மூன்று + நாடு = முந்நாடு

மூன்று + வர்ணம் = முவ்வர்ணம்

நான்கு என்னும் எண்ணுப்பெயர் ஈறு கெட்டு, னகரம் லகரமாகவும் றகரமாகவும், திரியும்.

நான்கு + ஆயிரம் = நாலாயிரம்

நான்கு + பலகை = நார்பலகை

ஐந்து என்னும் எண்ணுப் பெயர் ஈறுகெட்டு, னகரம் வருமொழி மெய்பாக மாறும். அன்றி அதற்கு இனமாகத் திரிதலும், அன்றிக்கெடுத்தலும் உண்டு.

(உ-ம்) ஐந்து + முழம் = ஐம்முழம்

ஐந்து + காதம் = ஐககாதம்

ஐந்து + ஆறு = ஐபாறு

பயிற்சி:

1. ஒன்று + காடு, இரண்டு + நாடுகள்—இவற்றைப் புணர்த்திக் காட்டு. இப்படிப் புணர்த்தின மைக்குக் காரணமும் கூறு.
2. ஓராண்டு, ஈராண்டு - இவற்றைப் பிரித்துக் காட்டிப் புணர்த்திருந்தமைக்குக் காரணமும் கூறு.
3. மூவாண்டு, முந்நாடு, முப்பொருள், மூவாண்ம் - இவற்றைப் பிரித்துக் காட்டிப் புணர்த்துள்ள மைக்குக் காரணமும் கூறு.
4. நான்கு + ஆண்டுகள், நான்கு + கால்கள், இவற்றைப் புணர்த்தி விதி கூறு.
5. ஐங்கரத்தான், ஐம்முகன், ஐயாண்டு-இவற்றைப் பிரித்துப் புணர்த்தமைக்கு விதியும் எழுது.

2. சேக்கிழார்

1. தமிழ்நாட்டில் தலை சிறந்து விளங்கிய புலவர் பெருமக்களுள் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடியவர்களுள் சேக்கிழார் என்பவரும் ஒருவர். இவர் தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர் போன்ற பெருமை சான்றவர். வள்ளுவரையும் வள்ளுவர் செய்த நூலையும் சிறப்பித்துக்கூறும் நூல், திருவள்ளுவமலை என்பது. சேக்கிழாரையும் சேக்கிழார் செய்த நூலையும் சிறப்பித்துக்கூறும் நூல், சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ் என்பது. இவ்வாறு புலவரையும் புலவர் செய்த நூலையும் கூறுதற்குத் தனிநூலாக அமையப்பெறும் பேறு தமிழ் நாட்டில் இவ்விருவரைத் தவிர்த்து வேறு எந்தப் புலவர்களும் பெற்றிலர். அவர்

கள் பாவரும் தம்மையும் தம்நூலையும் சிறப்பித்துக் கூறும் தனிப்பாடல்களைப் பெறும் பேறுமட்டும் பெற்றவர்கள். அனால், இவ்விதிக்கு விலக்காய் நின்றவர்கள் திருவள்ளுவரும் சேக்கிழாருமேயாவர். இத்தகைய பெரியார்களுள் ஒருவரான சேக்கிழார் வரலாற்றைச் சிறிது அறிவோமாக.

2. சேக்கிழார் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய எண்ணூறு ஆண்டுகட்கு முன் சென்னையை அடுத்துப் பதினான்கு கல் தொலைவில் உள்ள குன்றத்தூர் என்னும் கிராமத்தில், சைவவேளாளர் குலத்தில் தோன்றியவர். சேக்கிழார் என்பது சைவவேளாளர் மரபுகளில் ஒன்று. அம் மரபுக்கு ஒரு சிறப்பை, இவர் ஈந்த காரணத்தால், இவர் அம்மரபுப் பெயராலேயே குறிப்பிடப்பட்டார். இவருக்கு அருண்மொழித் தேவர் என்னும் திருப்பெயரும் உண்டு. இவருடன் பிறந்த ஓர் இளவலும் இருந்தனர். அவர் பாலரூவாயர் என்று அழைக்கப்பட்டார். இப்பாலரூவாயர் வெட்டுவித்த குளமும் இன்று குன்றத்தூரில் தூர்ந்து போகாமல் காட்சி அளிப்பதைக்கண்டு களிக்கலாம். சேக்கிழார் தம் வந்தனை வழிபாட்டை ஆற்றி வந்த திருநாகேசரம் என்னும் திருக்கோயிலையும் அங்குக் கண்டு ஆனந்திக்கலாம்.

3. சேக்கிழார் இளமை முதற்கொண்டே கல்வி கேள்விகளில் தலை சிறந்து விளங்கித் தமிழில் உள்ள இலக்கண இலக்கிடங்கள் யாவற்றையும் கற்றுத் தேர்ந்தனர். சமயநூல்களான தேவார திருவாசகப் பாடல்களிலும் இவருக்கு நல்ல பயிற்சி இருந்தது. இப்படி இவர் தம் குலத்தொழிலையும், அறிவுப் பெருக்கத்தையும், அரன் பூசை நேசமும், அடியார் பக்தியும் கொண்டு குண்

தத்தாரில் இனிது வாழ்ந்து வந்தனர். அறிவு ஏற ஏற ஆண்டுகளும் ஏறிவர, நல்ல தோற்றப் பொலிவுடன் விளங்கி வந்தார்.

4. சேக்கிழார் காலத்தில் சோழ நாட்டை இரண்டாம் குலோத்தங்க மன்னன் நல்லரசு புரிந்து வந்தான். அவன் ஒரு நாள் தன் பரிவாரங்களுடன் திருலோலக்கம் கொண்டிருக்கையில், திருமென ஓளவையார் கூறியுள்ள ஒரு பாடலாகிய

மேழ முடைத்து மலைநாடு; மேதக்க

சோழ வளநாடு சோழமுடைத்து;—பூழியர்கோன்

தென்னாடு முத்தடைத்து; தெண்ணீர்வயல் தொண்

நன்னாடு சான்றோ ருடைத்து [டை

என்னும் பாடலை ஆராயத் தொடங்கினான். “தொண்டை நன்னாடு சான்றோர் உடைத்து” என்னும் தொடர் அவன் கருத்தைப் பிணைத்தது. அதன் உண்மையை உணரவேண்டும் என்பதற்காக, உடனே தொண்டை நாட்டு மண்டலிகளுக்கு ஒரு ஓலை போக்கி, அதனுள் “மலையைவிடப் பெரியது எது? கடலைவிடப் பெரியது எது? உலகைவிடப் பெரியது எது? என்னும் வினாக்களைப் பொறித்து, அட்கள் மூலம் போக்கினான். இவ் வினாக்களை எழுதும்போதே அரசவையில் இருந்த புலவர்கள் சிரர். “மன்ன, இவ்வினாக்களுக்கு விடைகாண்டல் அரிது. இவ்வாற்றிருக்க, நீர் இத்தகைய வினாக்களை வினவலாமோ?” என்றும் கூறினர். அது கேட்ட மன்னன், தொண்டை நாடு சான்றோர் பலரைப் பெற்றது உண்மையானால், அத்தொண்டை நாட்டுச் சான்றோர்கள் விடை கூரட்டுமே. அதன் பொருட்டுத் தானே இதனை விடுக்கின்றேன்” என்றதும், புலவர்கள்

வாளா இருந்தனர். இவ்வினாக்களைக்கண்ட தொண்டை, நாட்டு மன்னன் முதலில் திருக்கட்டுப் பின்னர், தன்னுட்பில் அறிவுத் துறையில் தமக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத சேக்கிழார் பெருமானை அழைத்து விடை காணுமாறு வேண்டினன். சேக்கிழார் ஓலை நறுக்கினைக் கையில் கொண்டார். உடனே யாதொரு தட்டுத் தடங்கல் இன்றி, ஒவ்வொருவினாவிற்கும் நேர்விடையாகத் தம் கூற்றால் கூறுவதினும் தம் முன்னோர் கூற்றாக விடை இருக்க எண்ணி, மூன்று தற்பாக்களைப் பிடித்து மூன்று வினாக்களுக்கு விடையாக எழுதிக்காட்டினார். அவையே,

1. கிண்பிற் திரியா தடங்கியான் தோற்றம்
மலையினும் மாணப் பெரிது.

2. பபந்துக்கார் செய்த உதவி நபந்துக்கின்
நன்மை கடலிற் பெரிது.

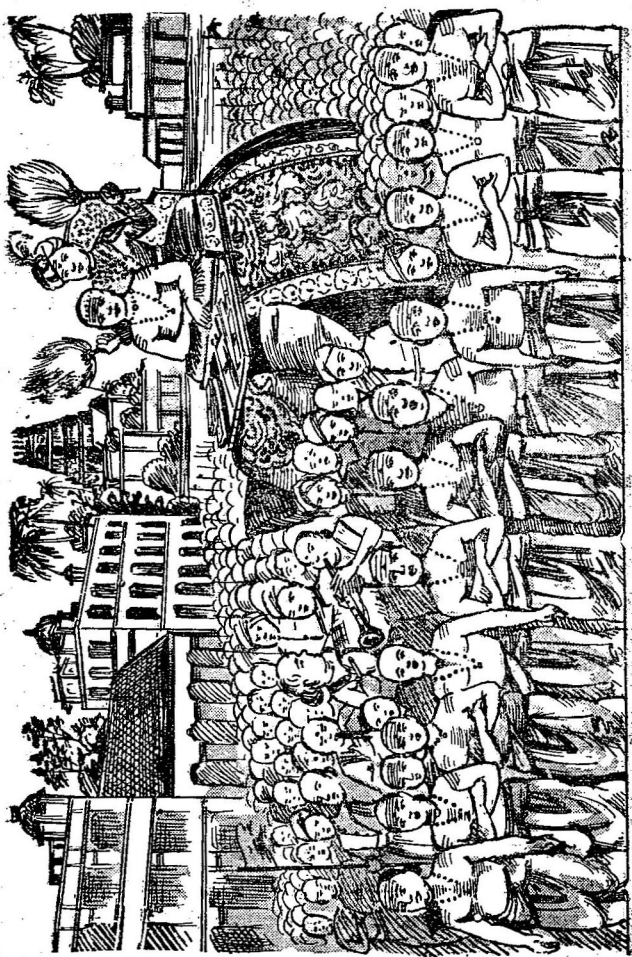
3. காலத்தினால் செய்த உதவி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது என்பன.

4. இவ்விடையினைக் கண்ட தொண்டை வேந்தன் மகிழ்ந்து புலவர் பெருமானுக்குப் பரிசுபல ஈந்து, அவ்விடைத்தாளினைச் சோழமன்னனுக்கு அனுப்பினான். செம்பியர்பெருமான் மூன்று விடைகளைக்கண்டு, அவை மிக மிகப்பொருத்தமாதலை உணர்ந்து, "தொண்டைநாடு சான்றோர் உடைத்து, என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமின்று" என்பதை உளவ்கொண்டு, இத்தகைய அறிவாற்றால் நிறைந்த புலவர் தமக்கு அமைச்சராக இருப்பின் சாவும் நலம் தருமென, உடனே தொண்டையர்க்கோனுக்குத் திருமுகம் விடுத்துச் சேக்கிழாரை அனுப்பி வைக்குமாறு பணித்தான். அவ்வாறே சேக்கிழாரும் சோழநாட்டை அடைந்தனர். அன்பாய் சோழராஜன் சேக்கிழாரைத்

தமக்கு முதல் அமைச்சராக அமர்த்திக்கொண்டு, உத்தம சோழப் பல்லவர் என்னும் பட்டமும் ஈந்து பெருமை படுத்தினன். சேக்கிழார் பெருமானும் தம் அமைச்சத் தொழிலைத் திறனுடன் ஆற்றி வந்தனர்.

6. அனபாயன் தன் அவையில் புலவர்களைக் கூட்டி, நல்ல காவியங்களைப் படித்து உரைகூறுமாறு கேட்டு, இன்பமாகப் பொழுது போக்கிக்கொண்டு வந்தான். அப்படிப் பொழுது போக்கிக்கொண்டு வரும் போது, சேக்கிழார் பெருமான் நாயன்மார்களின் வரலாற்றைக் கூறிவந்தனர். அவ் வரலாறுகள் அடியார் அன்பையும், ஆண்டவன் அருளையும் பெறுதற்குத் துணை செய்யவல்லனவாய் இருந்தமையால், அவ்வரலாறுகளைக் காவியமாசச் சேக்கிழாரையே எழுதித்தரவேண்டினன். இவரும் சோழனிடம் விடைபெற்றுச் சிதம்பரத்தை அடைந்து, நடராசப் பெருமான் முன்னின்று, தாம்பாட இருக்கும் காவியத்திற்கு அடிஎடுத்துக் கொடுக்க இரந்து நின்றார். அப்பொழுது அசீரியாக 'உலகெலாம்' என்னும் தொடர் எழுந்தது. அதனையே தம் நூலுக்குத் துவக்க அடியாகக் கொண்டு நூலைப் பாடத் தொடங்கினார். நூலும் ஓர் ஆண்டில் இனிது முடிந்தது. அரசன் சிதம்பரத்திற்கு வந்து நல்லநாளில் நூலினைத் தொடங்கிப் பொருள் விரிக்குமாறு வேண்டிச் சேக்கிழாரும் பொருள்கூறி முடித்தார்.

7. அரசன் மிகவும் ஆனந்தப் பரவச முற்று, சேக்கிழாரையும் அவர்செய்த நூலையும்யானைமீதேற்றித் தானே தன் இருகரங்களாலும் கவரிவீசித் திருவீதி உலா வந்து சேக்கிழாரைச் சிறப்பித்தனன். அக்காலத்தில் இவரைப் புகழாதவர் இவர். "அடியார் சரித்திரம்

களைப் பாடுதற்கு இவரை அன்றி, வேறு அருகர் அல்லர்” என்றும் கூறினர். அரசரும் இவருக்குத் “தொண்டர் சீர் பரவுவார்” என்னும் திருப்பெயர் ஈந்து பெருமை பெற்றனன். இவர் அமைச்சுத் தொழிலை விடுத்து, ஆண்டவன் பணியில் ஈடுபடுமாறு வேண்டிக் கொண்டான். சேக்கிழாரும் அவ்வாறே திருத்தில்லையம்பதியில் தம்காலத்தைக் கழித்து வந்தனர்.

8. இத்தகைய பெரியார் பாடிய நூலே, இப் பொழுது பெரிய புராணம் என்னும் பெயருடன் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. தொண்டர் புராணம் என்றும் இதனைக் கூறுவர். இந்நூலை எழுதி முடித்தற்குப் பெருந்துணையாக இருந்தவை சுந்தரர் பாடிய திருத் தொண்டத் தொகையும், நம்பியாண்டார் பாடிய திருத் தொண்டர் திருவந்தாதியும் சைவத் திருமுறைகளும் ஆகும். இந்நூல் செப்பாகமான எளிய சொற்களால் அரிய பொருளைத் தன்னகத்தே கொண்டு திகழ்வது. இதனைப் படிப்பவர் பக்திப் பெருக்கைத் தடையின்றிப் பெறுவர். அம்முறையில் அன்புகனிடவும் பக்தி பெறுகவும் இந்நூலைச் சேக்கிழார் பாடியுள்ளார். இதனால் அன்றோ திருசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களும் “பக்திச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்டக் கவிபாடி மல்லவா” என்று புகழ்ந்து பேசியுள்ளார். இத்தகைய சீரிய நூலைக் கற்று இன்புற கீங்கள் கருத்துக்கொள்வீராக.

அருஞ் சொற்கள் :

சான்றவர் - நிறைந்தவர், பேறு-பாக்கியம், கிடைக்கு - தடை, அரன் - சிவபெருமான், வேழம் - பாலை, மலைநாடு - சேர நாடு, பூழிவர் கோன்-பாண்டியன்,

சான்றோர் - அறிஞர், ஓலை - கடிதம், கூற்றால் -
மொழியால், மாண - மிகவும், தூக்கார் - ஆராயாத
வராய், ஞாலம் - உலகம், சாலவும் - மிகவும், அவை -
சபை, அசரீரி - ஆகாயவாணி, நனி - மிகவும், வலவ -
வல்லவனே.

கேள்விகள் :

1. திருவள்ளுவர், சேக்கிழார் ஆகிய இவர்களைத்
தனித்தனிப் புகழும் தனிநூல்கள் எவை?
2. சேக்கிழார் எங்கு எப்போது எவ்வரசன் காலத்
தில் பிறந்தவர்?
3. இவர் எப்படிச் சோழநாடு புக நேர்ந்தது?
4. அரசர் விடுத்த வினாவும், அவற்றிற்குரிய
விடைகளும் யாவை?
5. எவ்வெந் நாடுகள் செல்வச்சிறப்புடையன?
6. சேக்கிழாருக்கு அமைந்த பெயர்களும் அவற்
றின் காரணமும் யாவை?
7. அரசன் சேக்கிழாரை எப்படிப் பெருமை படுத்தினான்?

பயிற்சி

1. திருவள்ளுவ மாலை | இவற்றைப் பற்றிச்
சேக்கிழார் பின்னேத்தமிழ் | சிறுகுறிப்பு எழுது.
2. பெரிய புராணம் பாடத்துணையாய் இருந்த
நூற்களைக் குறிப்பிடு.
3. பெரிய புராணச் சிறப்பைப் பற்றிச் சில வாக்
கியம் எழுது.

இலக்கணம் :

எண்ணுப் புணர்ச்சி (தொடச்சி)

(ஆறுமுதல் எட்டுவரை)

ஆறு என்னும் எண்ணுப் பெயர் குறுகளும் இயல்பாதலும் ஆகும்.

ஆறு + பதம் = ஆறுபதம்

ஆறு + முகம் = ஆறுமுகம்.

ஏழு என்னும் எண்ணுப்பெயர் உயிர்வரின், ஈற்று உகரம் கெடும்; அன்றி மெய்வரின் முதல் குறுகளும் உண்டு; குறுகாமையும் உண்டு.

ஏழு + ஆள் = ஏழாள்

ஏழு + பறவை = ஏழு பறவை

ஏழு + பக்கம் = ஏழு பக்கம்

எட்டு என்னும் எண்ணுப் பெயருடன் உயிரும் மெய்யும் முதலாக உடைய எண்ணுப் பெயர் வந்தால், ஈறு கெட்டுடகரம் னரகரமாகும். மற்றைய மெய்ய் முதல் பெயரும் உயிர் முதல் பெயரும் வந்தால் இயல்பாகும்.

எட்டு + ஆயிரம் = எண்ணாயிரம்

எட்டு + நூறு = எண்ணூறு

எட்டு + குதிரை = எட்டுக்குதிரை

பயிற்சி :

1. ஆறு+பொருள்கள், ஆறு+நாள்கள், ஆறு+தலை —இவற்றை இயல்பாகவும், விகாரமாகவும் புணர்த்தி அங்ஙனம் புணர்த்தினமைக்குக் காணமும் கூறு.

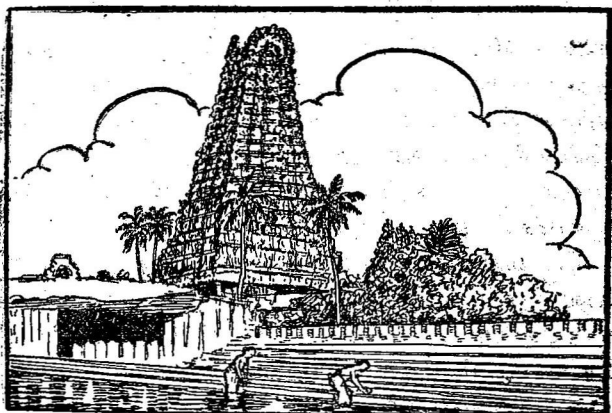
2. ஏழ்நான், ஏழுகடல், ஏழுமுகம் — இவற்றின் புணர்ச்சிக்குக் காரணம் கூறு.
3. என்சான், என்மணம், என்திசை — இவற்றைப் பிரித்துப் புணர்ந்துள்ளமைக் குரிய காரணங்களை யும் விவரி.

3. காஞ்சிமா நகரம்

1. முத்தி தரும் நகரேழுள் முக்கியமாம் காஞ்சி என்பது நம் முன்னோர் துணிபு. இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த நகரைப்பற்றி நாம் அறிந்துகொள்ளவேண்டியது நம்முடைய இன்றியமையாத கடமையுமாகும். காஞ்சி புரம் பழமையான நகரங்களில் ஒன்று. இது செங்கற் பட்டு மாவட்டத்தின் ஒருதலை சிறந்த நகரமாகும். எப்படித் திருவஞ்சைக்களம், மதுரை, உறையூர், சேர சோழ பாண்டியர்கட்கு முறையே தலைநகரமாக, விளங்கினவோ அதுபோலக் காஞ்சிமா நகரம் பல்லவ மன்னர்கட்குத் தலைநகரமாக விளங்கியது. சினயாத்திரிகரான ஹுயான் சாங் 'இது திராவிடர்கள் தலைநகரம்' எனக்குறிப்பிட்டுள்ளார்.

2. காஞ்சிபுரத்தில் பல சைவ வைஷ்ணவ திருக்கோயில்கள் உள்ளன. "இங்கு அடிக்கொருகோவில் அடிக்கொரு குளம்" என்று அங்குள்ளவர் கூறுவதை நாம் உண்மை என்பதை, அங்கு நேரில்கண்ட அளவில் கூறி விடலாம். "அங்கங்கே சிவமாகி நின்றாய் போற்றி" என அப்பர் சுவாமிகள் கூறியதற்கேற்ப எங்கும் சிவலிங்கங்கள் தோற்றம் அளித்துக்கொண்டு இருக்கும். இத்தலம் சைவசமய குரவர்களாலும், வைஷ்ணவமதப் பேராசிரியர்களாலும் திருமுறைகளிலும், திவ்விய பிரபந்தங்களிலும் பாடப்பட்ட பெருமை வாய்ந்தது. இங்குள்ள

ஏகாம்பரநாதர் சிவலிங்கம், பிருதுவியாகிய மண்ணால் அமைந்த லிங்கமாகும். இறைவர் மண், நீர், தீ, வளி, ஆகாயம் என ஐந்து வடிவங்களாகவும் உள்ளவர் என்பதற்கு அறிகுறியாக இங்குச் சிவபெருமான் பிருதிவி லிங்கமாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்.

3. இந்த லிங்கத்திற்கு ஏகம்பன் என்னும் பெயரு முண்டு. முற்றுந்துறந்த முனிவரான பட்டினத்தடிகள் “கச்சியே கம்பனே” என்று கூறியதிலிருந்தும் இதனை உணரலாம். காஞ்சிபுரம் வேகவதியாற்றுக்கு மறு பெயராகிய கம்பை என்னும் நதிக்கரையில் அமைந்திருப்பதால், இறைவனுக்கு ஏகம்பன் என்ப பெயர்வந்ததாகக் கூறுகின்றனர் ஒரு சிலர். ஏகாம்பர நாதரின் ஆலயத்தில் ஒரு மாமரம் இருத்தலின், அம்மரத்தடியில் வீற்றிருப்பவர் என்னும் குறிப்பினால் ஏகம்பன் என்று பெயர்பெற்றான் என்பர் மற்றொரு சிலர்.

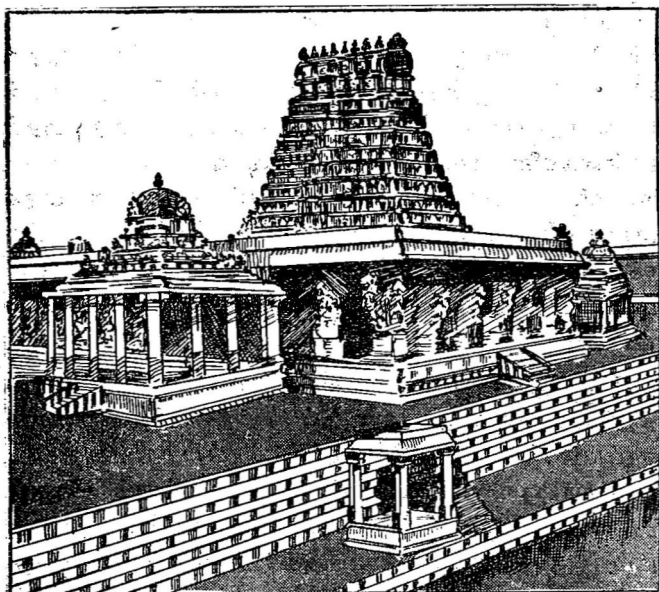
4. காஞ்சிபுரத்தில் கைலாசநாதர் கோவில் என்ற பெயருடைய ஓர் ஆலயம் உளது. இது ராஜசிம்மவர்ம பல்லவனால் கட்டப்பட்டது. ஆகவே, இதனை ராஜசிம்மேஸ்வரம் என்று கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன. இத்திருத்தளி மேற்குச் சாளுக்கிய மன்னனால் விக்ரமாதித்தியன் காஞ்சியைத் தாக்கிக் கைப்பற்றிய காலத்தில் சில சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. இவ்வாலய சிவபெருமானின் திருப்பெயர்முத்தீஸ்வரராகும். இத்திருத்தளி தர்மமகாதேவீஸ்வரம் எனவும் குறிக்கப் பெற்றதாக நந்திவர்மன் கல்வெட்டுக்களால் அறிகிறோம். இப்பெயர் பல்லவர் அரசியருள் தர்மமகாதேவியின் கினைவுக்கு அறிதறியாக அமைக்கப்பட்ட பெயராக இருக்கவேண்டுமென யூகிக்க இடம் இருக்கிறது.

5. மற்றுப்பல சைவஆலயங்கள் அங்கு உள்ளன. அவை திருமேற்றளி, அனைக தங்காவனம், ஓணகாந்தன் தளி, கச்சிபஸ்வரர் ஆலயம், காமாட்சியம்மன் கோயில் குமரிகாட்டம் முதலியன.

6. வைணவர்கள் ஆலயமாகக் குறிப்பிடத் தக்கவை, திருப்பாடகம், திருத்தங்கா, அத்தியுகரம், ஊரகம், அத்தியூர், பரமேஸ்வர விண்ணகரம் என்பன. இவ்வாலயங்கள் இப்பொழுது முறையே பாண்டவபெருமாள் கோயில், விளக்கொளிப் பெருமாள் கோயில், அஷ்டபுயப் பெருமாள் ஆலயம், உலகளந்த பெருமாள் கோயில், வரதர் கோவில், வைகுந்த பெருமாள்கோவில் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

7. இவையே அன்றி, நிலாத்திங்கள் துண்டம், திருவெலிகா (இதுவே சொன்ன வண்ணம் செய்த பெருமாள் கோயில்) கார்வானம், முதலியனவும் ஆண்டு உள்ளன.

8. அட்டபுயகரம் பல்லவமல்லனது மகனான வைரமேகப் பல்லவனால் பெரிதும் பூசிக்கப்பட்டதாகத் திருமங்கையாழ்வார்தம் பெரிய திருமொழியில் குறிப்பிடுகிறார். இவரே பரமேஸ்வர விண்ணகரப் பாசுரங்களில் பல்லவ மல்லனுடைய வெற்றிகள் பலவற்றைச்

சுட்டியுள்ளார். அவற்றுள் ஒன்று, பாண்டியன் ஒருவனை அவன் வென்றதாகும். இப்பரமேஸ்வர விண்ணகரம் பரமேஸ்வர விஷ்ணுகிரகம் என்னும் பெயரால் முதல் முதல் வழங்கப்பட்டது. இதனைக் கட்டியவன் பரமேஸ்வர பல்லவ மல்லனாவான்.

9. சின்ன காஞ்சியென முன்பு வழங்கப்பட்டு இப்பொழுது விஷ்ணு காஞ்சி என்று கூறப்படும் இடத்தில் அமைந்த பெருங்கோயிலே வரதர் கோயில் எனப்படும். இக்கோயில் பல கல்வெட்டுக்களை யுடையது. இவற்றால் பல அக்கால ஒழுகலாறுகள் பலவற்றை அறியலாம்.

10. சைவவைஷ்ண சமயங்கட்கு மட்டும் இசையால் திசைபோயது காஞ்சிமா நகரம் என்று சொல்லுதற்கில்லை. பெளத்தமதம் நிலைபெறுதற்கும் இஃது இடந்தந்துள்ளது. புத்தப் பெருமான் இங்கு வந்ததும் தம்மதக் கொள்கைகளைப் பல சொற்பொழிவுகளின் மூலம் பரப்பியுள்ளார். அதன் பயனாகப் பலரைப் பெளத்த மதக் கொள்கைகளைப் பற்றுமாறும் செய்துள்ளார். பெளத்த மதக் கொள்கைகளை இங்குப் பெளத்தமத உண்மைகள் எழுதப்பட்டு அசோகரால் நாட்டப்பட்ட தூண்களில் காணலாம்.

11. இதுகாறும் கூறி வந்த காரணங்களால் காஞ்சிபுரம் தொன்றுதொட்டுப் பெருமைபெற்றுவரும் பெரும்பதி என்பது தெரிகிறது. இதனைப் பற்றிய குறிப்பு, பெரும் பாணாற்றுப்படை என்ற சங்கநூலிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நூலின் காலம் மதுரையில் கடைச் சங்கம் இருந்த காலமாகும். அக்கடைச் சங்கம் இருந்த காலம் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகும். முன்பு கூறப்பட்ட சைவ நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் இருந்த காலம் ஏறக்குறைய ஆயிரத்து முன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்பது சரித்திர ஆசிரியர்கள் தடையின்றி ஒப்புக் கொள்ளும் உண்மையாகும். எனவே, இப்பழம்பதியை எவரும் பார்க்கவேண்டியது இன்றியமையாதது.

12. காஞ்சிபுரத்தின் கோவில்களைக் காண்கின்ற போது, அக்கோவில்களின் சிற்பங்களால் நம் பண்டைக் காலத்து நாகரிகங்களை உணர்லாம். சிற்பிகளின் அறிவுத்திறனை வியக்கலாம். வரதர் கோவிலில் கருங்கற்களாலேயே செய்யப்பட்ட சங்கிலிகள் தொங்கிக் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். அவற்றை எத்துனை அறிவாற்றல் இருந்தால், கல்தச்சர்கள் செய்திருக்க முடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். அவை தனித்தனி வளைபங்களாக உள்ளன. ஒரேகல்வில் அவை செய்யப் பட்டு இருக்க வேண்டும். கோபுரங்கள் பல நிலைகளை யுடைய மிக உயரிய தோற்றமுடையவை. வீதிகள் யாவும் அகன்று உள்ளன. இங்கு ஒரு பெரிய குளம் இருக்கின்றது. அதனைச் சிவதீர்த்தக்குளம் என்பர். இது பெரிய காஞ்சிபுரமாகிய சிவகாஞ்சியில் உள்ளது. இங்கு நெசவாளர்கள் மிகுதி. ஆகவே, புடவைகளுள் சிவ “காஞ்சிபுரப்புடவை” என்றும் பேர் பெற்றுள்ளன. இங்குக் கல்வியினைப் பெறுதற்குரிய வசதிகளும் இருக்கின்றன. பச்சையப்பன் கல்லூரி, ஆண்டர்சன் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடம், பச்சையப்பர் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கூடம் முதலியன குறிப்பிடத் தக்கவை.

13. திருவிழாவிற்கும் இங்கரம் பேர் போனது. ஏகாம்பரர் மாவடி சேவையும், வரதருடைய கருடசேவையும், காமாட்சியம்மனுடைய வெள்ளி இரத விழாவும் மக்கள் ஆண்டு தோறும் கண்டுகளிக்கும் பெருவிழாக்களாகும். அப்போது கூடும் கூட்டம் கண்டொன்று காணத்தக்கப் பெருங்கூட்டமாகும். இத்தகையக் காஞ்சியை ஒரு நாளைக்கேனும் சென்று கண்டுகளியுங்கள்.

அருஞ் சொற்கள் :

முத்தி - மோட்சம், குரவர் - ஆசிரியர்கள், வனி - காற்று, ஏகாம்பரம் - ஒற்றை மரமரம், தனி-கோயில், கோட்டம் - கோயில், வரை - மலை, உள்ளுவார் - நினைப்பவர், ஏத்தம் - போற்றும், காமரு - அழகிய, பேணினைன் - போற்றினேன், இசையால் - புகழால், திசைபோயது - எங்கும் அறியக் கிடப்பது, ஆற்றல் - வல்லமை.

கேள்விகள் :

1. மூவேந்தர்கள் யார்? அவர்கட்குரிய தலைநகரங்கள் எவை?
2. ஏகம்பன்என்னும் பெயர்கட்குரிய இருகாரணங்கள் எவை?
3. காஞ்சிபுரத்திற்கும் பல்லவர்கட்கும் பெருந்தொடர்பு உண்டு என்பது எப்படித் தெரிகிறது?
4. காஞ்சிபுரத்தில் பெளத்தர்கட்கும் இடம் இருந்தது என்பதை எப்படி உணரலாம்.
5. காஞ்சிபுரம் சரித்திர காலத்துக்குட்பட்டது என்பது எவ்வெவ்வாறு தெரிகிறது.

பயிற்சி:

1. காஞ்சியில் காணக்கூடிய சைவ வைஷ்ணவக் கோயில்களைக் குறிப்பிடு.
2. சைவசமய குரவர்கள் பெயர்களை எழுது.
3. பரமேஸ்வர விண்ணகரம், வெஃகா, சர்வதீர்த்தம் திருப்பாடகம், அத்தியூர் - சிறு குறிப்பு எழுது.
4. காஞ்சிபுரத்தைப் போன்ற பழமைபான ஓர் ஊரின் அருமை பெருமைகளைக் குறித்த ஒரு கட்டுரை எழுது.

இலக்கணம் :

பத்து என்னும் எண்ணுப்புணர்ச்சி

பத்து என்னும் எண்ணுப் பெயரின் பின் ஒன்று, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு, எட்டு, ஆகிய இவ்வேழ் எண்கள் வரின், ஈற்றயிர்மெப் கெடும்; இன்சாரியை தோன்றும்; இற்றுச் சாரியையும் தோன்றும்; ஆயிரம் என்னும் எண்ணுப்பெயர் வந்து கூடினால், இவ்விதியைபெறும்.

பத்து + ஒன்று = பதினொன்று, பதின்மூன்று பதிநான்கு;

பத்து + ஒன்று = பதிற்கொன்று, பதிற்த மூன்று, பதிற்தநான்கு எனவரும். பத்து + ஆயிரம் = பதினாயிரம், பத்து + ஆயிரம் பதிற்காயிரம் இவ்வாறே ஏனையவற்றையும் புணர்த்திக் காண்க.

இரண்டுமுதல் எட்டிற்குரிய எண்களின் பின், பத்து என்னும் எண்வரின், பத்தின் இடையில் நின்ற தகரம் கெடும்.

இரண்டு + பத்து = இருபது } இவ்வாறே ஏனைய
மூன்று + பத்து = முப்பது } வற்றைக் காண்க

பயிற்சி

1. பத்து + ஐந்து, பத்து + ஆறு, பத்து + எட்டு — இவற்றுடன் இற்றுச் சாரியைப் புணரின் எவ்வாறு புணரும்?
2. நார்பது, ஐம்பது, அறுபது, எழுபது - இவற்றைப் பிரித்துப் புணர்த்தமைக்குக் காரணமும் கூறு,

4. மாணாக்கர்

1. மாணாக்கர், மாணவர் என்பன ஒரு பொருளையே குறிக்கும் சொற்களாம். ஆனால், முன்னுள்ள தொடர் மாட்சிமையுடைய நாவனைப் பெற்றவர் என்றும், பின்னுள்ள மொழி மாட்சிமையுடையவர் என்றும் சுட்டி நிற்கும். மாணவர்களுடைய பொறுப்பும் இலட்சணமும் மிகுதியாகும். மாணவர்களை முத்திறத்தவராக நம்முன்னோர் பிரித்துள்ளனர். அவர்கள் முதல் இடை கலை மாணவர்கள் ஆவர்.

2. தலை மாணாக்கர், அன்னம், பசு ஆகிய இவ்விரண்டுடன் ஒப்பிட்டுச் கூறப்படுவர். அன்னம் பாலை யும் நீரையும் கலந்து வைத்தபோது, தனக்குகந்த பாலைப்பருகி நீரைப்பிரிக்கும் இயல்புடையது. அது போலத் தலைமாணாக்கர்களும் ஆசிரியர் பலவற்றைக் கூறினாலும், அவற்றுள் தமக்கு வேண்டியவற்றை மட்டும் தம் உள்ளத்தில் கொண்டு மற்றவற்றைத் தள்ள வேண்டுவதாகும். பசு தான் உட்கொண்ட வைக்கோலையோ புல்லையோ, விழுங்கி விடாமல், ஓர் இடத்தில் அமர்ந்து, உண்டவற்றை மெல்ல மெல்ல மென்று, அசைபோட்டுப் பின்பே வயிற்றுக்குள் இடும் இயல்பு வாய்ந்தது. அதுபோலவே, தலைமாணவர் களும் ஆசிரியர்பால் கேட்டவற்றை முதலில் மனத்தில் கொண்டு, பின்பு ஓர் இடத்தில் அமர்ந்து, கேட்டவற்றை உங்கு சிந்தித்து மனத்தில் பதிய வைத்துக்கொள்வார்.

3. இடைமாணாக்கர் பூமி, கிளிப்பிள்ளை ஆகிய இப்பொருள்சொற்கு நிகராகக் கூறப்படுவர். நிலம்.

உழுதின்ற அளவுக்குப் 'பயன்' அளிக்கும். கிளி சொன்னவற்றை அப்படியே திருப்பிச் சொல்லும். இவற்றைப்போலவே இடை மாணக்கர்கள், ஆசிரியர் எவ்வளவு கற்பித்துக் கொடுத்தனரோ அவ்வளவுக்கே அறிவு பெறுவர். சொல்லிக்கொடுத்த அளவிற்கே திருப்பிக் கூறுவர்; தாமாக மேலும் மேலும் அறிவினைப் பெருகச் செய்யவேண்டுமே என்னும் எண்ணமும் கொள்ளாதவர்கள்.

4. கடை மாணக்கர்கள் ஓட்டைக்குடம், ஆடு, மேதி, நெய்யரி ஆகிய இப் பொருள்களோடு உவமிக்கப் படுவர். ஓட்டைக்குடத்தில் எவ்வளவு நீரைக்கொட்டினாலும், அதில் நீர்தங்காமல் கீழேஓழுகிப்போகும். ஆடு ஓர் இடத்தில் தன் வயிற்றைப் புல்லி மேயாது. எருமைநல்ல நீரில் இறங்காமல், சேற்று நீரில் இறங்கித் தம் உடல் முழுமையும் சேற்றைப் பூசிக்கொண்டு வரும். பன்னாடை என்பது கள்ளினை வடிகட்டுதற்குத் துணைசெய்யும் ஒருதாவரப்பொருள். அதன் இடத்தில் ஊற்றப்படுகின்ற மதுவினைக் கீழே விட்டுவிட்டுச் சத்தைகளைத் தன்னிடத்தில் நிறுத்திக் கொள்ளும். இவற்றைப் போலக் கடை மாணவர்கள் ஆசிரியர் எவ்வளவு கற்பித்தாலும் சில்லிக் குடத்தைப்போல அவற்றை விட்டு விடுவர். ஆட்டைப் போல ஓர் ஆசிரியரை அடைந்து முறையாகப் பாடங்களைப் பயிலாது, பல ஆசிரியரை ஆடைந்து எங்கும் அறிவு நிரம்பப்பெறுது, திரிவர். ஆகவே, இவர் கட்டு ஆடு உவமையாயிற்று. குளிக்கப்போய்ச்சேற்றைப் பூசிவருவதுபோல் நல்லாசிரியரை அடையாமல் தீய ஆசிரியரை அடைந்து, உள்ள அறிவும்போய் திரியும் மாணவர்கள் எருமைக்கு எடுத்துக்காட்டாவர்.

ஆசிரியர் மனம் உவந்து கற்பிக்கும் பாடங்களை யெல்லாம் கைநெகிழவிட்டுப், பயன் அற்றவற்றைப் பிடித்துக் கொள்வர் என்பதற்காக நெய்யரி இவர்கட்கு நேர் ஆக்கிக் கூறப்பட்டது.

5. களியாட்டத்தில் களிப்போனும், சோம்பல் குணம் வாய்ந்தவனும். ஆசிரியர் குற்றங்கண்டபோது கூறும் மொழிகளைக்கேட்டு மனம்பொறுத மான உணர்ச்சி யுடையோனும், திருட்டுக்குணம் பொருந்தியவனும் ஆசைமிகுதியும் கொண்டவனும், தூங்கும் இயல்பு பெற்றவனும், மந்த புத்தியுடையவனும் பல நூல்களையும், பழைய நூல்களையும் படிக்க அஞ்சுவவனும், பாவச் செயல்களைப் புரிபவனும், அஞ்சவேண்டிய வற்றிற்கு அஞ்சா நெஞ்சினனும், வஞ்சகனும் மாணவர் ஆதற்குத் தகுதியற்றவர்கள். இவர்கட்குப் பாடஞ்சொல்ல வேண்டா என முன்னோர்களும் வற்புறுத்திக் கூறியுள்ளார்.

6. நன் மாணவர்கள் நல்லறிவு பெற்றுத் திகழ வேண்டினால், நேரம் தவறாது ஆசிரியரை அடைந்து வழிபட்டு, அவர் குணங்கட்கு ஏற்பப்பழகி, அவர் குறிப்பின்படி ஒழுகி வரவேண்டும். ஆசிரியர் முன் சென்ற நின்றபோது, அவர் 'இரு' என்றபோது இருத்தல் வேண்டும். 'போ' என்னும் போது போதல் வேண்டும். கீர்வேட்கை மிகுந்தவன், கீரைப்பருதவது போல, ஆசிரியர் கூறும் பாடங்களைக் கூர்ந்து அவாவோடு கேட்டல் வேண்டும். சுவரில் எழுதப்பட்ட சித்திரம் போல அமரிக்கையாக இருந்து கேட்டவற்றை மறவாது உணந்து அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

7. இம் முறையில் இருந்து பாடம் பயின்றால் மட்டும் போதாது. தாம் படித்தவற்றிற்கும் நடை முறைக்கும் எவ்வளவு பொருத்தம் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். கேட்ட பாடத்தை மறத்தல் கூடாது. தெரியாதவற்றை மீண்டும் ஆசிரியர் அணுகி அமைதியுடன் கேட்டுத் தெளிதல் வேண்டும் தம்மையொத்த மாணவர்களோடு தாம் கற்றவற்றைக் குறித்து உசாவி, ஒருவர்க்கொருவர் தெரியாதனவற்றை விளக்கிக்கொள்ள வேண்டும். இங்ஙனம் ஒவ்வொரு மாணவரும் மேற் கொண்டால், அறிவு வீசாலமாகும்

8. ஆசிரியரிடத்தில் அன்பும் அச்சமும் உடையவராய், அவரை அகலாமலும் மிக நெருங்காமலும் நிழல் போல் தொடர்ந்து ஒழுகவேண்டும். அவர்க்கு உற்ற இடத்து உதவ வேண்டும். “எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாகும்” என்னும் முது மொழியை நோக்கும் போது, ஆசிரியர்கள் மாணவர்கட்குக் கடவுள் என்பது விளங்குகிறதல்லவா? பண்டைக் காலத்தில்; முதல் முதல் படிக்கத் தொடங்கும்போது, “குருவாழ்க குருவே துணை” என்று கூறும்படி ஒவ்வொரு மாணவர்களையும் கூறச்செய்து, எழுத்தைக் கற்பிக்கத் தொடங்குவார்கள் என்றால், குருவுக்கு எத்துணையர்வு தந்துள்ளனர் என்பதை உணர்ந்து கொள்க. ஆகவே, குருவினிடத்து என்றும் அன்பு கொள்க. இல்லையெல்,

ஒரெழுத் தொருபொருள் உரைக்கக் கூடிய
சீரெழுத் தாளரைச் சிதைபச் செப்பினோர்
ஊரிடைச் சணங்களுய்ச் பிறத்தம் கொருகம்
பாரிடைக் கிருமிபாய்ப் படிவர் மண்ணிலே.

என்று திருமூலர் கூறிய மொழிக்கு ஆளாத வேண்டும்.

அகுஞ் சோற்கள் :

கிள்ளை - கிளி மீமதி - எருமை, நெய்யரி - பன்னாடை,
மது - கள், உசாவி - கேட்டு, உற்ற இடத்து -
துன்பம்வந்த காலத்து, சணங்கன் - நாய், பார் - பூமி,
கெடுமி - பூச்சிகள்.

கேள்விகள்:

1. மூலின மாணவர்க்கட்குரிய உவமைப்பொருள்
கன் எவை ?
2. ஆசிரியரை அடைந்து பாடங்கேட்கும் முறை
பாது ?
3. பார்பார் மாணவர் ஆதற்குத் தகுதியற்றவர்கள்?
4. ஆசிரியரிடத்தில் நன் மாணவர் எப்படி ஒழுக்கம்
வேண்டும் ?
5. மாணவர் தம் அறிவைப் பெறிக்கிக் கொள்ள
யாது செய்யவேண்டும் ?

பயிற்சி :

1. மூலகை மாணவர்கட்கும் கொடுக்கப்பட்ட
உவமைப் பொருத்தங்களைப் பொருத்திக்காட்டு.
2. திருமூலர் வாலாற்றை எழுது.
3. திருமூலர் கூறிய பாடற்பொருளைச் சுருக்கி
எழுது.
4. மாணாக்கர் என்னும் பொருளை பற்றித் தமிழ்ச்
சங்கத்தில் பேசக் குறித்துக் கொள்ளவேண்டிய
குறிப்புக்களைக் குறித்துக் காட்டு.

இலக்கணம் :

இருபது என்னும் எண்ணுப் பெயர் புணர்ச்சி

இருபது முதல் என்பது ஈடுகிய எண்களின் பின் ஒன்று முதல் ஒன்பது எண்ணும் வந்தால், நிலைமொழி: சுற்றுக்கு அபலில் தகர மெய் தோன்றும்.

இருபது + ஒன்று = இருபத் தொன்று } பிறவற்றை
என்பது + இரண்டு = என்பத்திரண்டு } யும் இப்படி
பே காண்க.

இருபது முதல் என்பதீருகிய எண்களின் பின்னும் ஒன்பதின் பின்னும் ஆயிரம் என்றும் எண்ணுப் பெயர்: வந்தால் இடையில் இன் சாரியை தோன்றும்.

இருபது + ஆயிரம் = இருபதாயிரம்
என்பது + ஆயிரம் = என்பதாயிரம்
ஒன்பது + ஆயிரம் = ஒன்பதின் ஆயிரம்
ஏனையவற்றையும் இங்ஙனமே காண்க.

பயிற்சி :

1. அறுபதாயிரம், நாற்பதாயிரம், ஐம்பதாயிரம், முப்பத்தாறு, நாற்பத்தொன்பது, அறுபத்தேழு — இவற்றைப் பிரித்துப் புணர்ந்திருந்த மைக்குச் காரணமும் கூறு.

5. புளிக் குழம்பு

1. நாம் உண்ணும் அன்னம் பல பெயர்களை யுடையது. அதனைச் சோறு, ஓதனம், ஓரை, என்றும் கூறுவர். பாற்சோறு, ததியோதனம், புளியோரை முதலிய தொடர்களால் இச்சொற்கள் பயின்று வருவதை உணர்ந்து கொள்ளலாம். ததிஓதனம் என்பது தயிர்ச் சாதமாகும். இங்கு இல்லறத்தினை இனிது நடத்திய ஒரு

தமிழ்நாட்டுப் பெண் புளிக்குழம்பு செய்து தம் கணவனைப் உண்பித்து முகிழ்ந்த விதத்தினை நண்டுக் காண் போமாக.

2. தமிழ் நாட்டு மானு ஒருத்தி, தனக்குப் விருப்பமான தமிழ் மகனுக்கு வாழ்க்கைப் பட்டனள். தமிழ் மகள் பெருஞ்செல்வத்தில் பிறந்தவள். தன் இல்லத்தில் பல பணியாளர்களைக் கொண்டு வேலைவாங்குபவள். இத்தகைய சீரும் சிறப்புடனும் வாழ்ந்த மங்கை நல்லாள் தனியே குடித்தனம் நடத்த அமைக்கப்பட்டனள். பண்டைத் தமிழ் மக்கள் தாம் எவ்வளவு செல்வத்தில் சிறக்க வாழ்ந்தாலும், மணமக்களின் பெற்றோர்கள் மணமக்களை தம் வீட்டில் இருந்து வாழ்வு நடத்த இடங்கொடுக்க மாட்டார்.

3. கோவலன் கண்ணகியின் வாழ்க்கையில் இருந்து இதனை அறிந்து கொள்ளலாம். கோவலன் தந்தையார் மாசாத்து வணிகர் தம்மகன் தனித்து இல்லறத்தின் இனிது நடத்த மணிமாடம் மருங்கு அமைத்து அதில் வாழுமாறு ஏற்பாடு செய்தனர் என்று சிலப்பதிகாரம் கூறுகின்றது. இந்த முறைக்கு இணங்க, தமிழ் மகனும் தமிழ் மகளும் தனித்தொரு மனையில் இல்லறமாகிய நல்லறத்தை இனிது நடத்திவரலாயினர்.

4. திருமணம் நடந்து பல திங்களும் கழிந்தில. சில மாதங்களே ஆயின. பெற்றோர்கள் தம் அருமைத் திருமகள் எப்படி இருக்கின்றாள் என்பதை அடிக்கடி அறிந்து கொள்வதற்கு அவாவுவர் அன்றோ? சில நாட்கள் தாமே நேரில் சென்று கண்டின்புறுவர். சிலநாட்களில் எவரையேனும் அனுப்பிப்பார்த்து வரச்செய்து விடும்படிவார். ஒருநாள் நற்றாய் தன்மகளுக்குத் தோழி

யாக இருந்தவளை அனுப்பித் தன்மகள்மனையறம் போற்றும் நிலையை அறிந்துவர ஏவினாள். அவளும் அவ்வாறே சென்றனள்.

4. தன் அருமைத் தலைவியைக் கண்டுவரச் சென்றவள், தன் தலைவி தன்கொழுநனைப் போற்றும் முறையினையும், அட்டில் சமைத்து அன்புடன் அளிக்கும் அழகினையும் கண்டு, “தற்காத்துத் தற்கொண்டான், பேணித்

தகைசார்ந்த சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்” என்று வள்ளுவர் கூறும் வாய்மொழிக்கு இவளே சிறந்த எடுத்துக் காட்டுப்போலும் என்று எண்ணி, உளம் மகிழ்ந்து சிலநாள் அங்குத்தங்கிப் பின், தம் தலைவியிடம் விடை பெற்றுத் திருப்பினாள்.

6. நற்றாய் தன்மகளைக் கண்டுவந்த சேடியை நோக்கி, “ஏதேனும் சிறப்பு உண்டோ? என்று உசாவி

னாள். அப்போது அப்பாங்கி," அம்மணி! உம்திருமகளின் கற்பின் திறத்தை என்னென்று கழறுவேன்? 'அடிசிற கினியாளே' என்று வள்ளுவர் தம் அருமை மனைவியாரை நோக்கி விளித்ததன் பொருளை நான் உம்திருமகள் நடத்தையில் இருந்து தான் அறிந்துகொண்டேன். ஒருநாள் உன் திருமகள் புளிக்குழம்பு கூட்டித் தன் கணவன் உண்டு களிக்க விரும்பினாள். தான் புக்க இடம் பிறந்த இடத்தைப் போலச் சிறந்த செல்வம் படைத்துப் பணிப் பெண்களை மிகுதியாகப் பெற்றிருந்தாலும், தானே சமைத்துத் தன் கேள்வனை உண்பிக்க வேண்டும் என்றும் உறுதி கொண்டிருக்கிறாள்.

7. "அம்மா! உன் பெண்ணின் திருக்கரம் காந்தன் மலர்போலச் சிவந்து மேன்மையோடு விளங்க வல்லது என்பதை நீ அறிந்திருக்கிறாய். அவள் கண்களோ குவளை மலர் போன்றவை; மை திட்டப்பட்டவை. இவையும் உனக்கு தெரிந்தவையே. அவள் செல்வனை மணந்த செல்வியாதலின், நல்ல மெல்லிய விலையுயர்ந்த ஆடையை உடுத்திக் கொண்டிருந்தாள். தயிர் இறுகிக் கட்டியாக இருந்தமையால் அதனை உடைத்து நீராக்கக் கருதித் தன் கையால் பிசைந்து கொண்டிருந்தாள். அந்தச் சமயம் அடுப்பில் வைக்கப்பட்ட இனிய புளிக் குழம்பு நன்கு பக்குவப்பட்டுப் பொங்கி வருவதை அறிந்து, உடனே தாளித்தால்தான் குழம்பின் பதம் கெடாதிருக்கும் என்பதை உணர்ந்து, தயிரைப் பிசைந்து கொண்டிருந்த கையைக் குழுவாமல், அப்படியே விலையுயர்ந்த புடவையில் துடைத்துக் கொண்டு, தாளிப்பினது புதை தன் கண்களில் புகுவதையும் பாராமல் தாளித்துத் துழாவிச் சமைத்தாள்".

8. “இவ்வாறு நின் மகள் சமைத்து வைப்பதற்கும், வெளியே சென்ற அவள் மணூனன் வருவதற்கும் சரியாக இருந்தது. இலையைப் பரப்பினாள்; அன்னத்தை அள்ளி இலையில் இட்டனள். புனிக் குழம்பையும் பெய்தனள். அக் குழம்பு சுவை நனியுடைதாய் இருந்தது. கணவனும், “இன்னமும் பெய்க; இன்னமும் பெய்க” என்று கேட்டு, உவந்து உண்டனன். இவ்வாறு தன் கணவர் தான் சமைத்த தீம்புளிப்பாகரை இனிதென உண்கின்றனரே என்பதை அறிப அறிய, அவள் முகம் மகிழ்ச்சியால் மலர்ந்தது. இந்தக் காட்சியைக்கண்டு நான் பேர் உவகை பூத்தேன்.” இது யான் கண்ட காட்சி எனக் கூறி முடித்தனள்.

9. இப்படித் தன் மகள் இல்லறத்தை இனிய முறையில் நடத்தி வருவதைக் கேட்ட நற்றாய், இன்ப வாரிதியில் தினைத்து மகிழ்ந்தாள். இக்காட்சியினைக் கூடலூர் கீழார் என்னும் புலவர் பெருமான், குறுங் தொகையில்,

முனிதயிர் பிசைந்த கார்தன் மெல்லிரல்

கழிவுறு கலிங்கம் கழாஅது உடஇக்

குவளை உண்கண் குப்புகை கமழத்

தான்றழந்து அட்ட தீம்புளிப் பாகர்

இனிது எனக் கணவன் உண்டலின்,

துண்ணிதின் மகிழ்ந்தன்று ஒண்ணுதல் முகனே.

என்று செய்யுளாகப் பாடிக் காட்டினர்.

அகுஞ் சோற்கள் :

தம்பதிகள் : கணவனும் மனைவியும், மருங்கு - பக்கத்தே, திங்கன் - மாதம், மனைபறம் - குடும்ப தருமம், கொழுநன் - கணவன், அட்டில் - உணவு,

தற்கொண்டான்-தன்னைத்திருமணம் செய்து கொண்
டவன், பேணி - போற்றி, தகை - பெருமை,
சான்ற - அமைந்த, சொல் - புகழ், வாய்மொழி -
உண்மையான வார்த்தை, எடுத்துக் காட்டு - உதார
ணம், விடை-உத்தரவு, சேடி- தோழி, உசாவினாள்-
கேட்டாள், கழறுவேன் - கூறுவேன், கேள்வினை -
கணவனை, நனி - மிகுதி, பாகர் - குழம்பு, உவகை
பூத்தேன் - மகிழ்ந்தேன், வாரிதி - கடல், முனி -
கெட்டியான, கலிங்கம் - ஆடை, உண்கண் - மை
பூசிய கண், குய் - தாளிப்பு, துழந்து - துழாவி,
அட்ட - சமைத்த, தீம் - இனிய, ஒண்ணுதல் - ஒனி
புள்ள நெற்றியுடைய பெண்.

கேள்விகள் :

1. நம் முன்னோர் புதுத்தம்பதிகளை எப்படிப் பழக்
கினர்?
2. ஒரு பெண் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டு
மென வள்ளுவர் கூறுகிறார்?
3. தமிழ் மகள் முகம் எதைக்கண்டு மலர்ந்தது?
4. தமிழ் மகள் நடத்திய இல்லறச் சிறப்பினை யார்
அழகுறப் பாடிக் காட்டினர்?

பயிற்சி:

1. சிலப்பதிகாரத்தோடு இணைந்த மற்றொரு காவி
யத்தைக் குறிப்பிடு.
2. கோவலன் கண்ணகியர் தனித்து வாழ்வு நடத்தி
யது போல வேறு ஒரு தம்பதிகள் தனித்து
வாழ்ந்த வாலாறு இருப்பின், அதனை எடுத்துக்
காட்டு.

இலக்கணம்

மேற்கோள் குறியும் இருபிறைக் குறியும்

நாம் பிறர் கூறிய சொற்களையும் தொடர்களையும், அப்படியே எடுத்து எழுதும் போது “ ” இவ்வாறு குறிகளை இட்டு எழுதவேண்டும். இக் குறிகளே மேற்கோள் குறிகள் எனப்படும்.

(உ-ம்) ஒளவையார், “இயல்வது காவேல்” என்று கூறியுள்ளார்.

சூசிரியர், “நான் நாளை உன் தந்தையாரைக் காண்கிறேன்” என்று கூறினார்.

இருபிறைக்குறிகளை, ஒன்றைக் கூறுப்போது அதன் விளக்கத்தின் பொருட்டு ஒரு சொல்லையோ தொடரையோ பக்கத்தில் எழுதினால், இரு சிறு பிறைச் சந்திரன் வடிவான குறிகளுக்கு இடையே அவற்றை அமைத்து எழுதவேண்டும். இவையே இருபிறைக் குறிகள் எனப்படும்.

(உ-ம்) அவருக்கு ரூபாய் 100 (அது) கொடு.

நீதி மன்றம் (ஐ கோர்ட்) எங்கு இருக்கிறது?

பயிற்சி:

1. உப்பாடப் பகுதியினின்று மேற்கோள் குறிகள் அமைந்த வாக்கியங்கள் நான்கினை எடுத்துக் காட்டு.
2. இருபிறைக் குறி வாக்கியம் நான்கினை உதாரணமாகக் காட்டு.
3. மேற்கோள் குறி அமைந்ததொடர்கள் மூன்றினை நீக்கமாக எழுதுக.

6. கலிங்கப் போர்

1. தொண்டைநாட்டின் தலைசிறந்த நகரமாகிய காஞ்சிமா நகரின் தென்தட திசையின் சித்திர மண்டபத்தின் தரளநற்பந்தர்க்கீழ் சயிதுங்க சோழமன்னன் தன் கோப்பெருந்தேவியோடு பெருஞ்சிறப்புடன் வீற்றிருந்தனன். அவன் அங்குத் திருவாலக்கம் கொண்டிருக்கையில், அவன் முன் ஆடலும் பாடலும் நடந்தன. இன்னிசைவீணைப் பாடியார் ஒருபாலும், தொழுகையராய்ச் சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினராய் மற்றொருபாலும் குழின்று நின்றனர். மாகதர் புகழ்த்தனர். மாதர் மங்களம் பாடினர். முழவுகொட்டுவோர், தண்ணுமை தட்டுவோர் தம் கைத்திறனைக் காட்டி நின்றனர்.

2. இக்கைபெருஞ்சிறப்புடன் சபங்கொண்ட சோழன் வீற்றிருக்கையில், வாயில் காப்போர் வந்தடிபணிந்து, "மண்டலாகிரே! நும் பொன்னடி பணிந்து திறைப்பொருள் ஈயப் பல வேந்தர்கள் வாயிலில் காத்து நிற்கின்றனர். திருவுளம், 'வருக' எனப்பணிப்பின், அவர்களை உள்ளே அனுப்புகின்றோம்" என்று கைகட்டி வாய் பொத்திக் கூறினர். மன்னர்பிரானும், "அவர்களை ஒருவரின் ஒருவராக அனுப்புக" எனக்கட்டளையிட்டான். அது காலத், தென்னவர், வில்லவர், கங்கர், வங்கர், மராடர், சிங்களர், கொங்கணர், வடக்கர், துருக்கர் முதலான பல நாட்டு மன்னர்களும் நகரத்தலைவர்களும் வந்து செம்பியனது திருவடிகளை வணங்கித் தாம் கொணர்ந்த திறைப் பொருளான ஆரம், ஆடகம், நித்திலம், முதலானவற்றை ஈந்து நின்றனர். இவற்றையெல்லாம்கண்ட மன்னர்பெருமான் மனம் மிகமகிழ்ந்து, முடி துளக்கி வந்த அரசர்வட்குத்தக்க முறையில் முகமன்கூறிவிடுத்துத் தம் பக்கம்

“கின்று அமைச்சரை கோக்கி, இன்னமும் எவரேனும் வரி கொடாது இருக்கின்றனரோ?” என்று வினவினன். அது போது “வடகலிங்கவேந்தன் சோடகங்கள் இருமுறை ஆம் தான் இறுக்கவேண்டிய திறைப்பொருளிரினை ஈந்தி லன்” எனக் கூறியதும், சோழமன்னன் வெகுண்டு, “அவனைப்பிடித்து என்கண்முன் கொணர்க!” என்று கட்டளை பிறப்பித்தனன். உடனே மன்னர் மருங்கிருந்த கரு ணாகரத் தொண்டைமானாகிய தாணத்தலைவன் தனக்கு அப்பணி இடப்பெருமானால், கலிங்கனைக் கட்டிக் கொணர இயலும் என்று இரந்துவேண்டினன். அரசன் அவ்வாறே அவனுக்கு அப்பணியை ஈந்தனன்.

3. கருணாகரத் தொண்டைமான் போர் என்றால் வீங்கும்பொலங்கொள் தோளன் ஆதலின், உடனே வாரணம் இவரந்து வடநாடு கோக்கி நாற்படையும் தன்னைச் சூழப் புறப்பட்டனன். இடையில் வரைகளையும் ஆறு களையும் கடந்து கலிங்கத்தைபுற்றனன். உற்றவன் ஊரைச் சூறையாடினன்; திக்கிரையாக்கினன்.

4. இவ்வாறு வேற்றரசன் படைகள் ஊரைநாசஞ் செய்தலைக் கண்ணுற்ற குடிமக்கள் கலக்கமுற்று, அலறிக் கொண்டு, உரை குழறி. உடல் பதறி, ஆடை அவிழக் கலிங்கமன்னன் கழலடி வீழ்ந்து வந்தகாரணத்தைக் குழறி னார்கள். குடிபக்களது முறையிட்டைச் செவிமடுத்த கலிங்கமன்னன் கலகல எனச்சிரித்து, “நம்நகரமும் நாடும் நால்வகைக் அரண்களைக் கொண்டது என்பதை இப் படைஞர் அறிந்திலரோ? யான் அபயனுக்கு அஞ்சபவனே யன்றி, அவன்படைக்கும் அஞ்சம் நெஞ்சினன் என்று உளங்கொண்டு நம் நாட்டை இத்தாணிகள் பொருகின் றனவோ? நன்று நன்று! அவர்கள் ஆற்றல்!” எனச் சினக் குறிப்புத் தோன்ற நகைத்தனன்.

5. 'மந்திரிக்கழகு வரும்பொருள் உரைத்தல்' என்னும் முதுமொழிக் கிணங்கக் கலிங்கமன்னனை நோக்கி அவன் அமைச்சன் வெங்கராயன், "மன்னர்பெரும்! நம் நாட்டைத் தாக்குதற்கு விஜயதர மகாராஜர் வரவேண்டுமோ? அவனுடைய படைகளே, பல்வேறு இடங்களைப் போரிட்டுக் கைப்பற்றியுள்ளன. அவன் தண்டுக்கு ஆற்றாது தம் மண்டலங்களை இழந்த மண்டலீகர் பலர். நும் படையும் ஒருமுறை அவன் படையோடு எதிர்க்குது. எதிர்நிற்க இயலாமல், பின்னிட்டதை நினைவு கூர்வீராக" என்று கூறினான். இம்மொழிகளைச் செவியேற்ற மன்னன் மந்திரியின் மீது சினங்கொண்டு, "ஏ! மந்திரக் கிழவோய்! என்ன கூறினே? இத்தனை நாட்களாக என்னிடம் பழகியும் என் ஆற்றலை உணர்ந்தாய் இல்லையே. யானும் போரின்றிவாளா இருக்கின்றேன்" என்று கூறித் தன் தாளைத் தலைவனை நோக்கி "சேனாதிப! நம் கால்வகைச்சேனைகளையும் ஆயத்தப் படுத்தி, எதிரிகளுடன் பொருமாறு ஏவுக!" என்று கட்டிகாயிட்டான்.

6. இரு படையகளும் எதிர்த்தன. பரியொடு பரி பொருதது, கடல் அலையொடு அலை மலைவதுபோல இருந்தது. கரியொடு கரி முட்டின. இக்காட்சி வரையொடுவரை எதிர்ப்பன போன்றிருந்தது ஆழியுடன் ஆழி மோதின. இது முகிலுடன் முகல் எதிர்ப்பது போன்று காணப்பட்டது. புலியுடன் புலி பொருவது போல வீரருடன் வீரர்பொருதனர். வீரர் கண்களில் கணல் ஒளிபிறந்தது. சிலைகளிலிருந்து கண்ணமழை சிந்தின. போர்க்களம் ஓர் ஆற்றின் தோற்றத்தை அளித்தது. வெட்டுண்ட யானைகளின் உடற்றுண்டங்கள் ஆற்றின் இரு மருங்கும் அமைந்த கரைபோல் இருந்தன. குருதி ஓட்டம் நீர் ஓட்டத்தை நிகர்த்து இருந்தது. சந்திரவட்

டக் குடைகள் நீரின் நுரைப்போல மிதந்தன. எதிரி அம்பு விடுகையில், தம் கையில் எஜர் அம்பு விடுத்தற்கு இல்லாத நிலையில் தம் மார்பில்பட்ட பகழிபைப்பிடுங்கி எறிந்தனர் தம் தொடைகள் வெட்டுண்டு கிடக்கத் தாம் கீழே விழுந்து கிடந்தாலும், அவற்றையும் வீசி எறிந்து பொருதனர்.

7. இங்ஙனம் இருசார்த் தாண்களும் செரு செய்தன. ஆனால், பெருஞ் சேதம் கலிங்கநாட்டிற்கே ஏற்பட்டது. இது கண்ட கலிங்க வீரர்கள் 'இனி நம்மால் இப்படையுடன் எதிர்பிற்க இயலாது.' என எண்ணித் தம்மைத் தாம் காத்துக்கொள்ள மலை முழையையும், காண் வழியையும் நாடினர். இதன்பின் கருணாகரத் தொண்டைமான், கலிங்க நாட்டின் நவநிதி, யானை, தேர் குகிரை, ஓட்டகம் முதலியவற்றைக் கைக்கொண்டான். இத்துடன் தன் நாடுபோக்கிப்புறப்படாவண்ணம் கலிங்க வேந்தனையும் கட்டிச் செல்ல அவன் கரந்த இடத்தையும் காடுவானான். ஒற்றர்களை நானாபக்கமே ஏவினான். அவர்கள் கல்வரையும் கானகமும் துருவினர். இறுதியில், அவன் ஒரு மலைக்குகையில் மறைந்திருந்ததை உணர்ந்து அவனையும் கைப்பற்றினர்.

8. கலிங்கமன்னனைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு வருதையில் உயிர்தப்பிய சில கலிங்கவீரர் அபயன் வீரரைக் கண்டு நடுங்கித் தம்மையும் கைதிபாக்கி விடுவாரோ? என்னும் அச்சத்தால் வில்லின் நாணமடித்து முந்நூலாக்கித் தரித்து, "நாங்கள் கலிங்கர் அல்லேம். கங்கையில் நீராடப் போந்தவர்கள். தெரியாமல் இவ்வுர்துள் நுழைந்துவிட்டோம்" எனக்கூறி உய்ந்து போயினர். சிலர் மொட்டை யடித்துக்கொண்டு, கொடிச் சிலைபை இரத்தத்தில்

தோய்த்து இடையில் அணிந்துகொண்டு, “ஐயா நாங்கள் கலிங்கர் அல்லர்; எம்.தோற்றத்தைக்கண்டபோதே நாங்கள் புத்தர்கள் என்பது உங்கட்குப்புலனாகவில்லையோ?” என்று பொய்கூறிட்போயினர். சிலர் மாதங்கத்தின்கழுத்தில் சட்டப்பட்ட மணியினைத் தாம் எடுத்துக் கையிற் கொண்டு “ஐயா! நாங்கள் ஆந்திரத் தேசப் பாணர்கள். இவ்வூர் வாசியல்லோம்” என்று உளம் கூசிக் கூறி உயிர் தப்பிப் போயினர். இவ்வாறு கலிங்கநாட்டை வென்று,

கடற்கலிங்கம் எறிந்து சயத்தம்பம் நாட்டிக்

கடகரியும் குவிதனமும் கவர்ந்து தெய்வச்

சுடர்படைவாள் அபயனடி அருளிநோடுஞ்

குடினான்வண்டைபர் கோன்தொண்டை மாணே

அருஞ் சொற்கள் :

தென் குடதிசை-தென்பேற்குத்திசை, தாளம்-முத்து, திருவோலக்கம்-அத்தாணிமண்டபத்தில் சிறப்புடன் மன்னன் வீற்றிருக்கும் காட்சி, பாழ் - வீணையில் ஒருவகை, மாகதர் - இருந்து போற்றுவோர், முழுவு, தன்னுமை - மத்தளவகைகள், மண்டலாதிப-மன்னர் திறை - கப்பம், பொத்தி - மூடி, வில்லர் - சேரர், தென்னவர் - பாண்டியர், செம்பியன்-சோழன், நித்திலம் - முத்து, தளக்கி - அசைத்து, பொலம் - அமகு, வாரணம்-பாண, இவர்து - ஏறி, வரை-மலை, அரண்-காவல், தாண - தண்டு, சேண, பகழி - அம்பு, பரி - குதிசை, கரி - பாண, சூழி - கடல், முகில் - மேகம், கணை - அம்பு, மருங்கு-பக்கம், முழை-குகை, கார்த-ஒளிந்த, மாதங்கம் - பாண, கடகரி-மதபாண.

கேள்விகள் :

1. ஏன் அனபாபன் கலிங்கரை எதிர்த்தான் ?
2. கலிங்க நாட்டினின்று எவைபெவை கைப்பற்றப் பட்டன ?
3. உயிர்தப்பியோடிய சிலர் சோழன் படையின் முன் அசப்பட்டபோது என்னென்னகறி உயிர் தப்பினர் ?
4. கலிங்க மன்னன் அமைச்சனிடத்தில் எடுத்துக் கூறியமொழிகள் யாவை ?
5. போர்க்களம் எத்தோற்றத்தை அளித்தது ?

பயிற்சி

1. இருபடைகளும் பொருத காட்சியினைச் சுருக்கி எழுது.
2. யானை, அம்பு, ருத்து- இவற்றிற்குரிய வேறு சொற்களை எடுத்து எழுது.
4. இப்போரைக் காலம் தமிழ் தால் இன்னது என்பதைக் கேட்டு எழுது.

இலக்கணம்:

அனகெழுத்துக்களாக எழுதுதல்

பாப்பிலக்கணம் என்பதும் ஓர் இலக்கணம். அது செய்யுளைத் தாமத எப்படி இயற்றுவது என்பதை அறிவிக்கும் ஒரு கருவிதான். அதில் ஒருபகுதி அசைபிரித்தல் என்பது. அதவே அனகெழுத்துக்களாகப் பிரித்து எழுதல் எனப்படும்.

(உ-ம்) திருவோணத்தான் = திரு+வோ+ணத்+தான்
மனோகான் = மனோ + கான்.

என்று இவ்வாறு அலகிட்டுப் பிரிக்க வேண்டும். முதலில் தனிக்குறிலாக சிற்கப், பிரிக்கக் கூடாது. கடையில் சிற்கப் பிரிக்கலாம். தனி ரெடிலாக வேணும், தனி ரெடிலுடன் மெப்பெழுத்தைச் சேர்த்தும், இரு குறிலாகவேணும் இரு குறிலுடனும் மெப்பெழுத்தைச் சேர்த்தும், தனிக்குறிலும் தனிக்குறிலுடன் மெய்கையடி கூட்டியும், குறில், ரெடிலாகவும், அக்குறில் ரெடிலுடன், மெய்யைச் சேர்த்தும் பிரிக்கலாம்.

கற்கள் = கற் + கள் + தனிக்குறிலுடன் மெய்
சேர்த்துப் பிரிக்கப்பட்டது.

கனவு = கன + வு + இரு குறிலாகவும் ஈற்றில் தனிக்
குறிலாகவும் பிரிக்கப் பட்டது.

எனாது = எனா + து = குறில் ரெடிலாகவும், ஈற்றில்
தனிக்குறிலாகவும் பிரிக்கப்பட்டது.

பார்த்தனர் = பார்த் + தனர் = ரெடிலோடு
மெய்பாகவும், இரு குறிலுடன் மெய்பாக
வும் பிரிக்கப்பட்டது.

பயிற்சி:

1. இப்பாடத்தின் முதல் பாராவில் உள்ள சொற்களுள் பத்தினை எடுத்து, அலகிட்டு எழுதிக்காட்டு.
2. கடற் றெய்கம், எரித்த, சயத்தம்பம், நாட்டிக், கடகரிபும் குறிதனமும், கவர்த்து, தெய்வச்சடர், படைவாள், அபயனடி, அருள்னோடுஞ், குடினான், வன்கடையர்கோன், தொண்டை நாடு - இவற்றை அலகிட்டு எழுது.

7. நக்கீரர்

ஒரு சிறு நாடகம்

அங்கம் 1

இடம்: மதுரை ஆலவாய்க் கோயில்.

நேரம்: முற்பகல்.

நடிகன்: தருமி (ஒர் அத்தண இளைஞன்).

கதைத் தொடக்கி

மதுரைமாநகரில் அரசாண்ட வங்கிய குடாமணி பாண்டியன் தன் மனைபாளுடன் திலா முற்றத்தில் தென்றலங்குழலி மெல்லெனத் தவழ அமர்ந்திருக்கையில்; திடுமென நறுமணம் தன் முக்கிணத்துணைக்கப் பெருமகிழ் வெய்தி இம்மணம் தன் வாழ்க்கைத்துணையின் பூங்குழலினின்ற போர்த்து என்பதை அறிந்து, “இது இவன் கூந்தலில் அமைந்த இயற்கை மணத்தால் எழுந்ததோ அன்றி, மலர் பல குடுதலினால் செயற்கை மணம் பெற்றதோ?” என்னும் ஐயத்தால், ஒருபாலும் துணிவு பெறாமல், அன்று இரவு பள்ளி கொண்ட பின், பிறரை நான், “தன் உள்ளக்கிடக்கையை உணர்த்திச் செய்யுள் செய்யும் புலவர் இதனைப் பெறுக” என ஆசிரியர் பொற்காணம் கிடைத்த கிழிபொன்றை முடிந்து செந்தமிழ்ச் சங்கத்தின் மண்டபத்தே கட்டித் தொங்க விட்டான். இதனைப் பெறும்பொருட்டுப் பலரும் பலவாறு பாப்பினந்து பார்த்திபனைக் கண்ட காலத்து, அப்பாக்கள் தென்னன் உட்கருத்துக் கேற்றவாறு இல்லாமையால், பொற்கிழியும் அவரும் பெறுதற்கின்றி இருந்த இடத்திலேயே இருந்தது. இந்நிலையில் மதுரைப் பதி, பஞ்சத்தால் புரையித்தது.

அதனை ஆற்றாத தருமி என்னும் அந்தணச் சிறுவன், வேற்றுத் தேயம் புகுந்து, பிழைக்க வழிதேட உறுதி கொண்டான்.

தருமி :—(ஆலவாய், அவிர்ச்சடை, அண்ணல் முன் நின்று) தாயின் அன்புடையாய் இவன் உறில் இரிச் சாவேன்; தேயம் உய்வதற்கு ஏற்றது புகுந்து உறீஇச் செழுமை ஆயப்பின்பு இவண் அடை குவல். (வணங்குகிறான்)

ஆலவாய் அவிர்ச்சடைக் கடவுள் :—(அசரீரியாக இருந்து) அழுது அகங் குழைஉல்; வாழி அன்பு! ஒன்று அறைவன் [கேட்டி:

வழுதிதாக்கினன் ஓர்பாத்தன் மனங்கொள இசைத் [தோர்க் கென்று; கிழியது ஆயிரம் பொன், சங்கக்கிளர்மணிமண்டபத்தே. அங்கதை இப்பா வேந்தற்கடையந்தனை பெறுதி.

[தருமி அசரீரியாக எழுந்த வார்த்தை களைச் கேட்டு இன்பத்தில் திளைத்திருக்கையில், திடுமெனத்தன் கையில் பாட்டு எழுதப்பெற்ற ஓலை கடிக்கு ஒன்று வந்துற்றது. உடனே அதனைக்கொண்டு சென்ற பாண்டியனுக்குப் படித்துக்காட்ட அப்பாடற்பொருள்தன் கருத்துக்கு ஏற்றதாக இருக்கச் செழியர் பெருமான், பொற்கிழியினை எடுத்துக்கொள்ளுமாறு பணித்தனன். அக்கட்டையினை மேற் கொண்ட தருமி, சங்க மண்டபம் வந்துற்றப்பொற்கிழியினைக்கொள்ள முனைந்து நின்றான். அங்கிலையில் சங்கப் புலவருள் தலைமை சான்ற காகீரர் “இப்பாக்குற்ற முடையது ஆதலின், நீபொன்பெறத் தகுதிபற்ற வன்” என்ற உறிஞர். அதனைக் கேட்ட தருமி

ஒன்றும் மறுக்க இயலாதவனாகி, ஆலபத்தை அணுகினான்.]

அங்கம் 2

இடம் : மதுரை ஆலயம்.

காலம் : மாலை.

நடிகன் : தருமி.

தருமி :—(ஆலவாய் அண்ணலை நோக்கி)

வறுமைநோய் பிணிப்பப் பல்நாள் வழிபடும் அடியேன்
[நின்பால்

பெறுபொருள் இழந்தேன் என்று பேசிலன்; யார்க்கும்
[மேலாம்

கறைகெழு மிடற்றோய்! நின்றன் கவிக்குற் றம்சில்வாழ்
[நாள்சிறு

தறிவுடைப் புலவர் சொன்னால் ஆருண் மதிக்க வல்லர்?
எந்தையில் இகழ்ச்சி நின்ன தல்லதை எனக்கியாது?

(என்று கூறினான். இதைக் கேட்ட சிவபெருமான்
புலவராகச் சங்கத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டார்.)

அங்கம் 3

இடம் : சங்கமண்டபம்.

காலம் : முற்பகல்

நடிகர் : நக்கீரர், புலவர் வேடம் பூண்ட சிவபெரு-
மான், தருமி, மற்றும் சில புலவர்கள்.

புலவர்கள் சிவபெருமான் :—

எம் கோட்டம் இல் கவிக்குக் குற்றம் காட்டியவர்
யாவர் ?

நக்கீரர் :—‘நான்’

பு. சிவ. :—

அங்கம் வளர்க்க அரிவாளில் நெய்தடவிப்
பங்கப்பட இரண்டு கால்பரப்பிச்—சங்கதனைக்
'கீர்கீர்' என அறுக்கும் கீரனோ என்கவியைப்
பாரில் பழுதென் பவன் ?

நக்கீரர் :—

சங்கறுப்ப தெங்களுக்குலம்; சங்கரார்க்கங் கேதுகுலம்?
பங்கமுறச் சொன்னால் பழகாமோ? — சங்கை
அரிந்துண்டு வாழ்வோம்; அரனாரைப் போல
இரந்துண்டு வாழோம் இனி.

பு. சிவ. :—குற்றம் யாது! சொல்.

நக்கீரர் :—நெடுங்கண் நல்லார்,

சில்லிருங் குழற்கு நாற்றஞ் செயற்கையன் றியற்கை
[புண்டோ?

இல்லது கூற லால்மற் றிதுகுற்றம்.

பு. சீவ. :—மல்லல்விண் மகளிர் கூந்தல் மணம் இப்பல்
பன்றோ ?

நக்கீரர் :—அரம்பையர்க்கும் இருங்குழல் நறிய நூற்றம்
இன்று.

பு. சீவ. :—இறைவி என்று உல்கம் ஏத்தும்,
குன்றிறை பயந்த செவ்வி கூந்தல் ஏற்று ?

நக்கீரர் :—அம்மை தனது கூந்தலும் அற்று.

(உடனே சிவபெருமான் கோபங்கொண்டு
நெற்றிக்கண்ணையும் சடைமுடிபையும் காட்ட
வும அஞ்சாத நக்கீரர்) “கண்வடிவெலாம் காட்டி
னாலும் சாற்றிய செய்புள் குற்றம் குற்றமே,
சடை கொண்டு வெருட்டல் வேண்டா தோற்
றிலன் இதனுக்கு” என்று கூறினார்.)

பு. சீவ. :—(மிகவும் கோபங்கொண்டு)

எம்மொடு முரணி வான்தோய் இமயமால் வரைப்பூங்
[கொம்பின்
மைம்மலி மறைசொல் ஆன மணங்கமழ் குழல்பழித்த
செம்மைகொள் அறிவி லாய்! நீ தீர்ப்பருங் குட்ட நோய்
டிம்மையில் அலைக. [கொண்

நக்கீரர் :—(அஞ்சி இறைவனை வணங்கி)

கருணையங் கடலே! எந்தாய்!

இழிபுடை நாயின் அன்னேன் இலங்கறி, விலாதுசெய்த
பிழைபொறுத் தருளிச் சாபப் பிணிகெட அருள்வாய்.

பு. சீவ. :—(கோபம் தணிந்து)

கே, சென்றுநீ கயிலை காணின், திரும்பிக் கொடு

[கோய்.

(சிவபெருமான் மறைந்தார். தருமி பொன்னைப் பெற்றான். நக்கீரர் தம் நோயைப் போக்கிக் கொள்ளக் கயிலை நோக்கிப் புறப்பட்டார். புறப்படுமுன் புலவர்களை விளித்து.)

நக்கீரர் :—நும்மோடு

உடனுறை வாழ்வு நீங்கும் ஒருபெரும் பாவியேனை
மடனறு நமரங் காள் நீர்! மறவன்மின்.

புலவர்கள் :—(நக்கீரரைத் தழுவி அழுதுகொண்டே)

மேவரும் நினை நீத்து வெறுவியம் இருப்ப நின்ற
ஆவல்வல் வினையுளார்யாம் அல்லதில் வுலகத் திபாரோ?

நக்கீரர் :—

குன்றவீர் சிறியற் காகக் குழைந்தழல்; தமிழேன் செல்
[வல்;

பொன்றலில் நட்பினுக்குப் புணர்வொடு பழகல்
[வேண்டா?

வின்றகல் உணர்ச்சி தானே நிறைக்குமென் றுணர்ந்த
[நல்லீர்!

(நக்கீரர் புறப்பட்டுப் போகையில் வாய்கிட்டு)

என்றினி மதுரை காண்போம்? எப்பகல் சவுந்த ரோசன்
தன்திருவடிகள் காண்போம்? தாயையெஞ் ஞான்று

[காண்போம்?

வென்றிவேல் தருமவேந்தர் வேந்தனை எந்நாள் காண்
போம்?

ஐன்றுயிர்த் துணையாம் சங்கத் துறவை எப்பொழுது
[காண்போம்?

[என்று கூறிக்கொண்டே வட்பால் ரோக்
கிச் சென்றார். திருக்காளத்தி காதரை வணங்கித்
தம் ரோய் நீங்கப் பெற்றார்.]

அருஞ் சோற்கள்:

தென்றலங்குழலி - இளந்தென்றல் காற்று, வாழ்க்கைத் துணைவி : மனைவி, காணம் - காசு, கிழி - முடிப்பு, பார்த்திபன் - அரசன், உறீஇ - அடைந்து, இவண் - இங்கு, அகம் குழையல் - மனவருத்தம் கொள்ளாதே, அறைவல் - சொல்வேன், வழி - பாண்டியன், தூக்கினன் - கட்டித் தொங்கவிட்டுள்ளான், செழியர் பெருமான் - பாண்டியன், பிணிப்பகட்டுண்ண, கறை கெழு - விஷம்பொருந்திய, மிடற்றோய் - கழுத்தைபுடையோனே, கோட்டம்-குற்றம், அங்கம் - வபிறு, பார் - பூரி, அரனார் - சிவ பெருமான், குழல் - கூந்தல், மல்லல் - வளப்பம், ஏத்தும் போற்றும், குன்றிறை பயந்தசெல்லி—பர்வதராஜன் பெற்றமகள் பார்வதி, எற்று - எத்தகையது, அற்று - அத்தகையது, முாணி-மாறுபட்டு, மால்வரை-பெரிய மலை, மறை - வேதம், மடன் - அறிபாமை, நமராகாள் - நம்மவர்களே, வெறுவிபம் - வீணர்களாய் உள்ளவர்.

கேள்விகள்:

1. வந்திய குடாமணிக்கு ஏற்பட்ட சந்தேகம் யாது?
2. சிவபெருமான் ஏன் புலவர் வேடம் பூண்டார்?
3. சிவபெருமானும் நக்கீரரும் எங்கனம் ஏசிப் பேசிக் கொண்டனர்?
4. சிவபெருமானுக்கு ஏன் கோபம் எழுந்தது?
5. நக்கீரர் பிரிந்து போகையில் எவ்வாறு கூறிக் கொண்டே சென்றார்?

பயிற்சி:

1. இந்நாடகத்தில் அமைந்த கதையினைச் சுருக்கி எழுது.
2. நக்கீரர் எழுதிய நூல் ஒன்றைக் கேட்டு எழுது.

இலக்கணம் :

அணி

புலவன் தான் கவி புனைகையில் சொல் அழகு பல ஏற்ற உடன்கூட்டிக் கவி புனைவான். இம் முறை அணிபெற அமைத்தல் எனப்படும். அப்படி அழகு படுத்திக் கூறும் அணிகள் பல வாகும். அவற்றுள் தற்குறிப் பேற்ற அணி, உயர்வு நவற்சி அணி, முரண் அணி ஆகிய மூன்று அணிகளை நீங்கள் இங்குப் பயில்க.

இயற்கையில் நிகழும் நிகழ்ச்சியோடு, புலவன் தன் குறிப்பை ஏற்றிக் காரணம் கற்பிப்பது தற்குறிப்பு ஏற்ற அணியாம்.

(உ-ம்) “நாயகனைக் கண்டு முகமலர்ந்திருப்பது போலச் சூரியனைக் கண்டதும் தாமரைகள் மலர்ந்தன” என்று புலவர்குறினால், இது தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும்.

தாமரை காணியில் மருதல் இயற்கை. இங்குச் சூரியனைத் தாமரைக்கு நாயகனாகி. அவன் வருகையால் மலர்ந்தது எனக்கற்பித்துத் தன் குறிப்பை ஏற்றிக் கூறியதால், இது தற்குறிப்பேற்ற அணியாயிற்று.

இயற்கைக்கு மேலும் அதிகப்படி உயர்த்திக் கவி புனைவது உயர்வு நவற்சியணியாகும்.

(உ-ம்) மாடத்தின் மீது பறக்கும் கொடிகள், ஆகாயத்தைத் தொட்டுக் கொண்டிருந்தன. இவருக் கொடிகள் மிகவும் உயரத்தில் பறந்து கொண்டிருந்தன என்பதை

உற ஆகாயத்தை முட்டிக்கொண்டு பறந்தன என்று உறியது, உயர்வு நவீற்சிபணியாகும்.

ஒன்றுக்கொன்று எதிரீடையான செயல்களைபோ, சொற்களைபோ, பெய்து செய்குள் செய்யப்பட்டிருப்பின், அது முரண் அணியின் பால்படும்.

(உ-ம்) தாமரை மலர, அல்லி குவிந்தது.

இங்கு ஒன்று மலர்ந்தது; மற்றொன்று குவிந்தது. எனக் கூறிய காரணத்தால் இது முரண் அணியா யிற்று.

பயிற்சி:

1. வசனவடிவில் உயிர்வு நவீற்சிபணி, முரண் அணி, தற்குறிப்பேற்ற அணிக்குத் தனித்தனி இரண்டிாண்டு உதாரணம் கொடு.
2. “வாவுபரி தேர் ஏறி வாவென்று அழைப்பன போல் கூகினவே கோழிக்குலம்” “வெண்ணீற் றுன் கருமிடற்றுன்” “வாடப்பசித்தவரிஉருவை வாலாட்டி மேடத்தைப்பார்த்துமும் வேங் கடமே” இவை எந்தெந்த அணியின் பால்படும் என்பதைக் கேட்டு எழுது.

I. வாழ்த்துப்பா

தமிழ்த் தாய் வணக்கம்

மறைமுகத் கிளந்த வாயான் மதிமுடித் முடித்த வேணி
இறைவர்தம் பெயரை நாட்டி இலக்கணம் செய்யப்
[பெற்றே
அறைதரு பாடைய னைத்தையும் வென்று ரியத்தோ
மெழ்தரு தமிழ்த்தெய் வத்தை யுள்ளினைத் தேத்தல்
[செய்வாம்.
—கருணைப்பிரகாசர்.

II. நீதிப் பாக்கள்

பழமொழி

இருமுறை பிழைசெயின் எவரும் பொறுக்கார்
மூன் னும் ஒருகால் பிழைப்பினை ஆற்றவும்,
பின்னும் பிழைக்கப் பொறுப்பவோ?—இன்னிசை
பாழில்வணி டார்க்கும் புனலூர்! ஈனுமோ
வாழை இருகால் குலை.

1

சிறியோர் சிறப்புச் சிறவாது

பெரியார்க்குச் செய்யும் சிறப்பினைப் பேணிச்
சிறியார்க்குச் செய்து விடுதல்,—பொறிவண்டு
புமேல் இசைமூரலும் ஊர்! அதுவன்றோ
நாய்மேல் தவிசிடு மாற!

2

பேதைக்கு அறிவு தோன்றாது

புத்தாலும் காயா மரமுமுள; முத்தாலும்
கன்கறிபார் தாமும் நனியுளர்;—பாத்தி
விதைத்தாலும் நாறாத வித்துள; பேதைக்
உரைத்தாலும் தோன்றா துணர்வு.

3

நன்றி செய்தார்க்குக் கேடு தேடாதே

காடி நமரென்று நன்குபுறந் தந்தாரைக்
கேடு பிறரோடு குழ்தல், கிளர்மணி
கீடுகல் வெற்பு! தீனப்பின்றித் தாயிருத்த
கோடு குறைத்து விடல்.

—முன்றுறைபரையனார்.

குறிப்புரை:

கருணைப் பிரகாசர் காளத்திபுராண ஆசிரியர்: காஞ்சி
புரத்தில் வீரசைவ மரபில் 18-ஆம் நூற்றாண்டில் பிறந்த
வர். இப்பாடல் காளத்தி புராணத்தில் உள்ளது.

அருஞ் சொற்கள்:

மறை - வேதம், மறை முதற் கிளந்த வாயான் - சிவ
பெருமான், மதிமுசிழ் - பாலசுந்தியன், வேணி -
சடை, இலக்கணம்-இறைவனார் அகப் பொருள் என்
னும் இலக்கண நூல், அறைதரு - சொல்லப்படும்,
பாடை - பாஷைகள், ஆரியம் - சமஸ்கிருதம், உறழ்
தரு - ஒத்த வினங்கும்.

கேள்விகள்:

1. இறைவர் எப்போது, தம் பெயரை நாட்டி இலக்
கணம் செய்தார்?
2. 'மதி முசிழ் முடித்த வேணி'—இதில் அடங்கிய
கதைபாது?
3. எந்த விடத்தில் தமிழ் மொழி ஏனைய மொழி
களை வென்றதாகும்?

பயிற்சி:

காளத்தி புராண ஆசிரியர் மூவர் பெயர்களையும்
அறிந்து எழுது.

குறிப்புரை :

முன்றுறைபரைப்பூர் கடைச் சங்க காலப்புவர். இவர் அரசமார்பினர்; சமணமதத்தினர். இவர் பாடிய இந் தூலில் காணப்படும் ஒவ்வொரு பாட்டிலும் ஒவ்வொரு பழமொழியை அமைந்து காணப்படுதலின், இந் தூல் இப்பெயர் பெற்றது.

அருஞ் சொற்கள் :

1. பாழில் - வீணை ஒலிபோல, ஆர்க்கும் - ஒலிக்கும், புனலூர - நீர்வளப்பமுள்ள மருத நாட்டு மன்னா.
2. பேணி - போற்றி, பொறி - புள்ளிகள், முரலும் - ஒலிக்கும், தவிச - மெத்தை. 3. நனி - மிகுதியும் நாராத - முளைக்காத. 4. புறந்தந்தார் - காப்பாற்றியவர், நமர் - நம் இனத்தவர், வெற்ப - மலைநாடாசிய குறிஞ்சி நாட்டுமன்னா, கோடு - கிளை, குறைத்து - வெட்டி.

கேள்விகள் :

1. பேதைக்கு எவ்வளவு உரைத்தாலும் அறிவு தோன்றாது என்பதை எவ்வெவ் உவமைகளால் விளக்கிபுள்ளார்?
2. எது நாபமேல் தனிசிடுதலை ஒக்கும்?
3. பாருக்குக் கேட்டினை கிளைத்தல் கூடாது?

பயிற்சி :

1. இந் தூற் பகுதியில் காணும் பழமொழிகளை எடுத்தக் காட்டு.
2. ஐவகை விலங்குகை குறிப்பிடு. "
3. புனலூர, வெற்ப — இலக்கணக் குறிப்புத் தருக.

சிறு பஞ்ச மூலம்

நகைப்புக்கு இடமானவை

காணிலான் சாற்பும், நடையிலான் நன்தேனும்,
கண்ணிலான் செய்யும் உதாரதையும், —மாணிலான்
சேவகமும், செந்தமிழ் தேற்றான் கவிசெயலும்,
நாவகமே நாடின நகை.

1

உண்மை உரைகள்

பெரிய குணத்தார்ச் சேர்மின்; பிறன்பொருள் .
[வெளவன்மின்;
கருங்குணத்தார் கேண்மை கழிமின்; ஒருங்குணர்ந்து
திச்சொல்லே காமின்; வருங்காலன் திண்ணிதே;
வாய்சொல்லே அன்று வழக்கு.

2

பெண்டிர் சிறப்பு

வருவாய்க்குத் தக்க வழக்கறிந்து, சுற்றம்
வெருவாமை வீழ்ந்து விந்நீதாம்பித்,—திருவாக்கும்
தெய்வத்தையும் எஞ்ஞான்றும் தேற்ற வழிபாடு
செய்வதே பெண்டிர் சிறப்பு.

3

அரசன் உயர்வுக்கு அடிப்படை

வாட்சான்ற கூந்தல்! வரப்புயர வைகலும்
நீர்சான் றுயரவே செல்லுபரும்;—சீர்சான்ற
தாவாக் குடியுயரத் தாங்கருஞ்சீர்க் கோவுடரும்;
ஓவா துரைக்கும் உலகு.

4

கல்வாதவர் இழிவுபெறுவர்

பொன்பெறும் கற்றான்; பொருள் பெறும் நற்கவி;
என்பெறும் வாதி? இசைபெறும்;—முன்பெறக்
கல்லார்கற் றுரினத்தர் அல்லார் பெறுபவே
கல்லார் இனத்து நகை.

5

—மாறமனார்.

குறிப்புரை :

சிறபஞ்சமூலம் : என்பது ஐந்து வேர்கள். அனை கண்டக்கத்தரி வேர், சிறமல்லி வேர், பெருமல்லி வேர், நெருஞ்சிவேர், வழுதனைவேர் என்பன. இவற்றின் கூட்டுச் சேர்க்கையாலான மருந்து உடற்கு நன்மை தருவது. இதனால் இப்பெயரிய இந் தூலில் காணப்படும் வெண்பா. ஒவ்வொன்றிலும் ஐந்து சீரிய நீதிகள் அமைந்து, மக்கள் நல்லொழுக்கம் கொள்ள வழிகாட்டுவனவாகும். இந் தூலாக சிரியர் மாமூலனார். கடைச் சங்ககாலப் புலவர்.

அருஞ் சொற்கள் :

1. சால்பு - அமைதி, நடை - ஒழுக்கம், நோன்பு - தவஒழுக்கம், ஊண் - உணவு, மாண் - மாட்சிமை.
2. வழக்கு - ஒழுக்கம், கருங்குணத்தார் - தீயவர், கேண்மை - நட்பு, காலன் - இமன்.
3. வழக்கு - செலவு, வெருவாமை - அஞ்சாமல்படி, வீழ்ந்து - விரும்பி, ஒம்பி - உபசரித்து.
4. வாச்சான்ற - நீட்சி நிறைந்த, கூந்தல் - கூந்தலையுடைய பெண்ணே, வைதழம் - தினமும், தாவா - குறையா, கோ - அரசன், ஓவாது - இடைவிடாமல்.

கேள்விகள் :

1. எவ்வெச் செயல்கள் பிறர் கைப்புக்கு இடமானவை?
2. எவ்வெவை ஒழுக்கமான குணங்கள்?
3. பெண்டிர்க்கு இருக்கவேண்டிய குணங்கள் எவை?
4. வாப்பு உயர்ந்தால் எவை எவை உயரும்?

பயிற்சி :

1. மகடே முன்னிகைக்கு இப்பகுதியிலிருந்து ஓர் உதாரணம்காட்டு.
2. "வாப்பு உயர் நீர் உயரும்" என்று வேறு எவரோனும் கூறியிருந்தால், அவர் பெயரைக் குறிப்பிட்டு அப்படிக்கூறிய சந்தர்ப்பத்தையும் குறிப்பிடு.

III. சங்கநூற் பாக்கள்

குணங்களின் இயல்பு

ஆற்றதல் என்பதொன் றுநீந்தார்க் காற்றதல்;
 போற்றதல் என்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை;
 அன்பெனப் படுவது தன்களை செருஅமை;
 அறவெனப் படுவது பேதையார்க்கொல் நோன்றல்;
 செறிவெனப் படுவது கூறியது மறாஅமை;
 பொறையெனப் படுவது போற்றாரைப் போறுத்தல். 1
 —கவித்தொகை.

அவரவர் கடமை

என்றுபுறந் தருதல் என்றகைக் கடனே;
 சான்றோ னுக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே;
 வேல்வடித்தக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே;
 என்னடை நல்கல் வேந்தர்க்குக் கடனே;
 ஒன்றாவன் அருஞ்சமம் முருக்கிக்
 கன்றெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே. 2
 —புறநானூறு.

அறவுரை

தெய்வந் தெளிமின்; தெளிந்தோர்ப் பேணுமின்;
 பொய்புரை அஞ்சுமின்; புறஞ்சொல் போற்றுமின்;

செய்ந்ன்றி கொல்லன்மின்; தீர்ப் பிகழ்மின்;
 பொய்க்கரி போனயின்; பொருண் மொழி நீங்கன்மின்;
 அறமனை காமின்; அல்லவை கடிமின்;
 செல்லுத் தோத்துத் குறுதுணை தேடுமின்.

3

—சிவப்பதிகாரம்.

செங்கோன்மை

கோணிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும்;
 கோணிலை திரிந்திடில் மாரிவறங் கூரும்;
 மாரி வரங்கூரின் மன்னுயி ரில்லை;
 மன்னுயி ரெல்லாம் மண்ணாள் வேந்தன்
 தன்னுயி ரென்னும் தகுதியின் றாகும்.

4

—மணிமேகலை.

குறிப்புரை :

1. இப்பாடல் கவித்தொகை என்னும் சங்கநூலில்
 செய்தல் கவிப்பகுதியில் எல்லத்துவனூரால் பாடப்பட்டது.
 இவர் கடைச்சங்ககாலப் புலவர். அலந்தார் - தன்முற்ற
 வர், கிளை - உறவினர், செறு அமை - வெறுக்காதிருத்தல்,
 கோன்றல் - பொறுத்தல், செறிவு - அடங்குதல், பொறை -
 பொறுமை.

2. இதனைப் பாடியவர் பென் முடிபார் என்னும்
 பெண்பாற் புலவர். இவர் காலம் கி.பி. 2 ஆம் நூற்
 றாண்டு. புறந்தருதல் - பாறுகாத்தல், சமம் - சண்டை,
 களிற் - யாண, காண - வீரமகன்.

3. இதனைப் பாடியவர் இளங்கோ அடிகள். சேர்
 குலத்தவர். சைனசமயத்தவர்; இவர்காலம் கடைச்சங்க
 காலம். பேணுமின் - போற்றுகன், போற்றுமின் -

சொல்லாதிருக்கப்பார்த்துக் கொள்ளுங்கள், கரி - சாட்சி, அல்லவை - தீயசெயல்கள்

4. இதனைப் பரீட்சிப்பவர் சித்தலைச் சாத்தனார் என்றும் பொளத்த சமயப்புவலர். தானியம் கிற்று வந்த வணிகர். கடைச்சங்க தாலத்தவர். சித்தலை என்னும் ஊரின்னர். கோன் - கிரகங்கள், கோன் - அரசன், வறங்கூரும் வரட்சி மிகும்.

கேள்விகள் :

1. பெற்றோர், அரசர், கொல்லன் ஆகிய இவர்களின் கடமைகள் யாவை ?
2. இளங்கோவடிகள் எவ்வகைக் குணங்களை மேற் கொள்ள வற்புறுத்துகிறார் ?
3. கொடுகோன்மைவினால் ஏற்படும் கொடுமைகள் எவை ?

பயிற்சி :

1. ஆற்றுதல், போற்றுதல், அன்பு, செறிவு, அறிவு பொறை-இவற்றின் தன்மைகளை விளக்கிக் கூறு.
2. "ஈன்றுபுறந்தருதல்" என்னும் பாட்டினின்றும் பெண்பாற்புலவாதாம் இதைப்பாடினர் என்பதற்குரிய குறிப்பு இருப்பின், அதனை எடுத்துக் காட்டு.
3. பிரித்துக் காட்டு: என்றலை, கோனிலை, கோணிலை.

IV. கதைப் பகுதி

வில்லிபுத்தூரார் புராதம்

கிருஷ்ணன் தூது

தீரோபதி கிருஷ்ணன் காலில் விழுந்து முறையிடல்

“தருமனுக்குங் கருத்திதவே தமருடன்போர் புரியாமல்
இருநிலத்தி லுடன் வாழ்தலெனக் குறினை” வென்றுரைத்
[தான்;

வரிமலர்ச்சகண் புனச்சோர, மலர்மறந்த குழச்சோர,
விரைமலர்ச்செஞ் சேவடிக்கீழ் வீழ்ந்தமுதாள் மின்னனை
[யாள். 1

“மன்றி லழைத்தெனக்கு மாசளித்த மன்னவன்பால்
சென்று தடக்கைந்துர் திரவீரர் பெற்றிருந்தால்,
அன்று விரித்த வருங்கூங்கல் வல்வினையேன்,
என்று முடிப்பதிலி? டெம்பெருமா னே!” டென்றான். 2

சாத்தகி கூறல்

“சண்டமுகி லுருமனைய சராசந்தன் றனக்கஞ்சி
வண்டுவரை யரணாக, வடமதுரை கவீட்ட,
திண்டிமான்மா தவன்பதியோ? திகழ்தருமன் றன்மதி
[யோ?
பண்டமவர் கருத்தறிந்து பார்போய்வேண்டுவ” தென்
[ரான். 3

கிருஷ்ணன் வார்த்தை

சாத்தகியின் றிவையுரைப்பச் சடைக்குழலா ளமுத
கோத்தருமன் முதலாய குலவேந்த ரைவரையும் [ரற்றக்
பார்த்தருளி யருள்பொழியும் பங்கயக்க ணெடுமாலும்,
ஏத்தரிய பெருங்கற்பி னினையாளுக் கிவையுரைப்பான்: 4

“தொல்லாண்மைப் பாண்ட வர்க்குத் தூதுபோய்மிண்ட
[தற்பின்]

கல்லாயுள் பைங்கூந்த னானேழு டிக்கின்றேன்;
எல்லாருங் காணவினி விரிப்ப தெண்ணரிய
புல்லார்தம் மந்தபுர மாதர்பூங்குழலே

5

ஊந்திராலோசனை சபையில் வரத்தகாதவர்கள்

“தன்று பிண்போர் துறந்தோர் அடங்காதவர்
கன்று சினமனத்தோர் கல்லா தவரினையோர்
ஒன்று முறைமை யுணரா தவர்மகளிர்
என்றுமிவர் மந்தணத்தின் எய்தப் பெறுதாரே.

6

கிருஷ்ணன் அஸ்திநுபுரம் நோக்கிப் புறப்படுதல்

என்னக் கழறி இருந்தோ ருரைதவிர்த்து,
“நின்னொப் பவரில்லாய்! நீயே” கெனஉரைப்ப,
மன்னர்க்கு மன்னவன்பால் மாயோனுந் தூதாகிப்
பொன்னுற்ற நேமிப் பொருபரித்தேர் மேற்கொண்டான்.

கிருஷ்ணன் அஸ்திநுபுரம் காணல்

கல்வரையும் பாலைக் கடுஞ்சுரமும் கான்யாறும்
கல்வரையும் நீர்நாடு நாவிரண்டிற் சென்றருளித்
தொல்வரைய கோபுரமு நீண்மதிலுஞ் குழந்திலங்கும்,
மல்வரைய தோளான் வளமா நகர்கண்டான்.

8

வேறு

கிருஷ்ணன் சோலையில் தங்குதல்

என்றி சைக்குநல் லொளிநீமி ரெழில்மணி மகுடக்
குன்றி சைக்கும்வண் கோபுர நீணகர் குறுகித்
தென்றி சைக்குளிர் சண்பக மலர்தொறுஞ் சிறைத்தேன்
நின்றி சைக்கும்வண் சோலைவா யமர்ந்தன னெடுமால்.

கிருஷ்ணன் வருகையைத் துரியோதனன் அறிதல்

“அன்று தூதுகொண் டிலங்கைநீ விளைத்தவ ரைவர்க்
கின்று தூதுவந் தெயிற்புறத் திருத்தன” ரென்னுத்
துன்று தூதவண் டினமுர றொடையலான் றனக்குச்
சென்று தூதுவ ரியம்மினர் சேனடி வணங்கி. 10

—வில்லிபுத்தூர்.

குறிப்புரை

ஆசிரியர் வில்லிபுத்தூரார் சனியூரில், வைஷ்ணவ
அர்த்தனர் குலத்தில் 500 ஆண்டுகட்கு முன் தோள்
நிபவர். இவரை ஆதரித்தவன் வக்கபாகை வரபதிபாட்
கொண்டான் என்பவன். அவன் வேண்டுகோட் கிணங்க
இந்துலைப் பாடினார்.

அருஞ் சொற்கள் :

1. தமர் - உறவினர், புனல் - நீர், குமுதல் - கூந்தல்,
விரை - வாசனை. 2. மன்றில் - ராசசபை, மாசனித்த
மன்னவன் - துரியன், திறல் வீரர் - பஞ்சபாண்டவர்,
சண்ட முகில் - பெருமேகம், உரும் - இடி, துவரை -
துவாரகாபுரி, அரண் - பாதுகாவல், மதி - அறிவு, பார் -
பூமி. 4. பங்கயம் - தாமரை. 5. புல்லர் - பகைவர்
(தேனாவர்). 6. மந்தனம் - இரகசிய ஆலோசனை சபை.
7. நேமி-சக்கரம், பரி - குதிரை 8. வரை - மலை, சரம் -
பாலைவனம், மாநகர் - அஸ்திநாபுரம். 9. எழில்-அழகு. 10.
அன்று - இராம அவதார காலத்தில், எழில்புறம் - நம்
கோட்டை மதிலுக்கு வெளியில், தொடையலான் - மாலை
பணிந்த துரியன்.

கேள்விகள் :

1. துறையபதி என்ன கூறி அழுது அரற்றினான்?
2. சாத்தவி கூறியது யாது?

3. பார் பார் இரகசிய சூலோசனைசபைக்கு வருதல்
கூடாத?
4. தூதுவர் கிருஷ்ணன் வருகையை எவ்வாறு
தூரியனுக்கு மொழிந்தனர்?

பயிற்சி:

1. சாத்தகி குறிப்பிட்ட வரலாற்றை எழுது.
2. கிருஷ்ணன் அத்தினாபுரம் அடைந்த முறையை
எழுது.
3. பிரித்துக் காட்டு :- வன்மெகை. திண்டிவல்.

சேரூப் புராணம்

புலிவாழ்ந்த இடம்

நிகழும் தாரையில் காவதத் துள்ளுறை ஸெருரீர்
அகழி போன்றவோர் தடமுண்; டதனினுக் கணித்தாய்
புகலுதற் கரிய அடவியுண்; டவ்வழிப் பொருத்தி
உகளு மாங்கொரு பாதகக் கொடுவாரி உழுதை. 1

புலி சேருக்குடன் உருமுதல்

நிரம்பும் வள்ளூர் மடங்கலின் இவங்+ளின் நிணமுண்
டிரும்ப னைக்கைமும் மதக்கரிக் கோட்டினை ஈர்த்திட்
டுரம்பி ளந்துதி ரங்கனை மாந்திநின் றுறங்கா
தரும்பெ ருங்கிரி பிதிர்ந்திட உருமினும் அலறும். 2

புலியின் முழக்கங் கேட்டு விவங்குள் அஞ்சுதல்
அதிர்ந்தி டுஞ் தொனி செவியுற அடவியில் அடைந்த
முதிர்ந்த மேதியும் கவையடிக் கேழலும் முழுதும்
பொதிந்த மெய்ம்மயிர் எண்கினங்களும்மரைப் போத்
பதிந்த கால்தடு மாறிட வீழ்த்துடல் பதைக்கும். 3 [துத்

புலி முகம்மதுவைக் காணல்

மாதிரத்துறை கேசரி நிகர்முகம்மதுதம்
பூத ரப்புயம் அசைதரப் புளகிதத் தோடும்
காது செங்கதிர் வேல்வலக் கரத்திடைக் கவின,
வீதி வாய்வரக் கண்டது பொருவரி வேங்கை. 4

புலி முகம்மதை வணங்கல்

கண்ட போதினில் வால்குழைத் தரியமெய் கலங்கிக்
கொண்டு மெல்லென நடந்துதன் பெருஞ்சிரங் குனிந்து
தண்டளிர்ப்பத தரிசனைக் கெனச்சலாம் உரைத்துத்
தண்ட னிட்டது வள்ளுகிர் திண்திறல் புலியே. 5

முகம்மது புலியைத் தடவிக் கொடுத்தல்

வந்து தண்ட னிட் டெழுத்து வாய்புகைத் துறவணங்கிப்
புந்தி கூர்தரப் போற்றிய வள்ளுகிர் புலியை
மந்த ராசல முகம்மது நனிமனம் மகிழ்ந்து
சந்த மென்மணிக் கரத்தினால் சிரமுகம் தடவி, 6

முகம்மது இட்ட கட்டளை

“இன்று தொட்டிவண் நெறியினில் உயிர்செகுத் திடுவ
தன்று; வேறொரு காட்டினில் புதுக”என் றறைந்த
மன்றல் துன்றிய முகம்மதின் மலரடி வணங்கி,
“நன்று நன்”றெனப் போற்றிய நடந்தது வேங்கை. 7
—உமரப்புவன்.

குறிப்புரை :

உமதுப் புலவர் முஸ்லீம் மதத்தைச் சார்ந்தவர்.
இராமநாத புரத்தைச் சார்ந்த கிழைக் கரையில் பிறந்தவர்.
இவர்காலத்து வன்னல் சிதக்காதி என்பவர். இவர் காலம்
-கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டு. இவர்பாடிய புராணம் சீரூப்பரா
ணம், அந்நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பாடல்களே இவைகள்.

அருஞ் சொற்கள்

1. தாரை - வழி, காவதம் - பத்துமைல் தொலைவு, ஸ்தடம் - குளம், அணித்த - அருகே, புகலுதற்கு - சொல்லுதற்கு, அடவி - காடு, உகளும் - திரிபும், கொடுவளி - வளைந்தகோடு, உழுவை - புலி. 2. வள்ளுகிர் - கூரிய நகங்கள், மடங்கல் - சிங்கம், நிணம் - தசை, இரும் பணைக்கை - பெரிய பணைமரம்போன்ற தும்பிக்கை, கரி - யாணை, மும்மதம் - கன்னமதம், கபாலமதம், பீஜமதம், கோடு - தந்தம், ஈர்த்திட்டு - பிளத்திட்டு, உரம் - மர்ப்பு, மாந்தி - குடித்து, கிரி - மலை, பிதிர்த்திட - பொடியாக, உருமினும் - இடிபைவிட. 3. மேதி - எருமை, கவை - பிளவுபட்ட, கேழல் - பன்றி, பொதித்த - நிரம்பிய, எண்கு - கரடி, மரைப்போத்து - ஆண்மான். 4. மாதி ரத்து - திசைகளில், உறை - வரமும், கேசரி - சிங்கம், பூதரம் - மலைபோன்ற, புளித்தம் - பூரிப்புடன், காது - அழிக்கும், கவின - அழகுடன் விளங்க. 5. குழைத்து - அசைத்து. 6. புந்தி - புத்தி, கூர்தா - மிக, மந்தாசலம் - மலை, சந்தம் - அழகு, இவன் - இங்கு, நெறி - வழி, செருத்திடுவது - அழிப்பது, அறைந்த - சொன்ன, மன்றல் - வாசனை, துன்றிய - நிறைந்த.

கேள்விகள் :

1. புலி எங்கு வாழ்ந்து வந்தது?
2. புலி எப்படித் தருக்கித் திரிந்தது?
3. புலி உருமியபோது எவை எவை நடுங்கின?
4. புலியாளைக் கண்டு எம் முறையில் அடங்கி யது?
5. முகம்மது புலிக்கு இட்ட கட்டளை யாது?

பயிற்சி :

1. இப்பாடல்களில் அடங்கிய கதையை எழுது.
2. முகம்மது இருந்த தோற்றத்தைப் பற்றி ஐந்து வரி எழுது.

V. சிறுநூல்கள்

பிள்ளைத்தமிழ்

வருகைப் பருவம்

மழவுமுதிர் கனிவாய்ப் பசுந்தேறல் வெண்துகில்
 மடித்தலம் நினைப்ப, அம்மை
 மணிவயிறு குளிரத் தவழ்ந்தேறி, எம்பிரான்
 மார்பினில் குரவைபாடி;
 முழவுமுதிர் துடியினில் சிறுபறைமு முக்கியனல்
 டோவிநீர் பெய்தவித்து;
 முனைமதியை நெளிபரவின் வாய்மடுத்த, திளமானின்
 முதுபடுக் கறுகருத்தி,
 விழவுமுதிர் செம்மேனி வெண்ணீறு தூளெழ
 மிகப்புழுதி யாட்டயர்ந்து,
 விரிசடைக் காட்டினின் றிருவிழிகள் செப்பமுமு
 வெள்ளநீர்த் துளையமாடிக்,
 குழவுமுதிர் செவ்வி பெருங்கவி வரச்சிறு
 குறம்புசெய் தவன்வருகவே!
 குரவுகமழ் தருகந்த புரியிலருள் குடிகொண்ட
 குமரகுரு பரன்வருகவே!

—குமரகுருபார்—

திருவரங்கக் கலம்பகம்

மேகவிடுதூது

கொண்டல்காள்! உம்மைக் குறித்தே தொழுகின்
[தேன்;

அண்டர்கா னாவரங்கத் தம்மாணக் — கண்டு
மனத்துளவத் தைப்படுமென் மையலெல்லாம்
புனத்துளவத் தைக்கொணர் போய்; [சொல்லிப்
—பிள்ளைப்பெருமான் அய்யங்கார்.

குறிப்புரை:

1. குமாரசுருபார் திருநெல்வேலியைச் சார்ந்த
ஸ்ரீ கவுரூண்டம் என்னும் ஊரில் இற்றைக்கு 300 ஆண்டு
கட்கு முன் சைவவேளாளர் குடியில் பிறந்தார். இவர்
எழுதிய நூற்சாள் சகல கலாவல்லி மாலை, நீதிநெறி
விளக்கம் முதலிடன. பிள்ளைத்தமிழ் என்பது தமிழில்
உள்ள பிரபந்த வகையில் ஒன்று. புலவர்தாம் வழிபடும்
கடவுளைச் சிறு பிள்ளைபாக எண்ணிக் கொண்டு, அக்கடவு
ளின் பிள்ளையைப் பருவ நிகழ்ச்சிகளைப் பத்தப் பருவங்க
ளாகப் பிரித்துக் கொண்டு நூறு பாடல்களால் விருத்தப்
பாவில் பாடி அமைப்பது.

அருஞ் சொற்கள் :

மழவு - குதலைமொழி, தேறல் - குழந்தைவாயிலி
ருந்து ஒழுகும் நீர், குாவை - ஒருவகைக் கூத்து, முழவு -
ஒலி, தடி - உடுக்கை, பொலி நீர் - சடைபிதுள்ள கங்கை
நீர், சேப்ப - சிவக்க, துணைபம் - நீர்விளைபாடல், குழவு -
இளமை, செவ்வி - காட்சி, குாவு - குராமன், கந்தபுரி -
வைதீஸ்வரன் கோயில்.

2. இதுனைப் பாடிபவர் பிள்ளைப்பெருமான் அய்யங்
கார். வைஷ்ணவர்; திருமலைநாயகன் காலத்தவர். இவர்

எழுதியதால் அஷ்டப்பிரபந்தம் என்பது. இப்பாடல் திருவரங்கக் கலம்பகம் என்னும் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. கொண்டல்காள்-மேகங்களே, அண்டர் - தேவர்.

கேள்விகள் :-

1. குமரன் செய்யும் குறும்புகள் எவை ?
2. பிள்ளைப்பெருமான் அப்பங்கார் வேண்டுவதுபாது ?

பயிற்சி:

1. பிள்ளைத்தமிழில் வரும் பருவங்களைக் கேட்டு எழுது.
2. அஷ்டப்பிரபந்தங்களுள் நான்கினை அறிந்துகூறு.

VI. தனிப் பாடல்கள்

குடையின் பயன்

பகலோன் தெறுங்கிரணம் பாய்பறவை யெச்சம்
மிகமே லுருதகற்றும் விண்ணின்—முதிலதனால் ;
பெய்யு மழையைத் தடுக்கும்; பேரழகு மாமொருவன்
கையிற் குடையிருந்தக் கால்.

கைத்தண்டின் பயன்

முனியதட்டும்; முட்டுக்கும்; முன்னீ ரளக்கும்;
கனியுதிர்க்குங் கவ்வுநாய் காக்கும்;—தனிவழிக்குப்
பத்திரம் தாக்கும்;பயந்தீர்க்கும்;பாம்படிக்கும்
கைதலத்திற் றுண்டிருந்தக் கால்;

மிதியடியின் பயன்

கல்லு முறுத்தாது; காலில்முட்டையாது;
எல்லைமார்த் தாண்டன்கு டேறாது; —தொல்லை
மாலை யிருளில் வழிநடக்கக் கூசாது; [வரு
காலிற் செருப்பிருந்தக் கால். 8

—பெயர்ப்பாய் புனை.

கிலேடை

சங்கரற்கு மாறுதலை சண்முகற்கு மாறுதலை
ஐங்கரற்கு மாறுதலை யானதே—சங்கை
பிடித்தோர்க்கு மாறுதலை பித்தா! நிற்பாதம்
படித்தார்க்கு மாறுதலைப் பார். 4

—காளமேகம்

குறிப்புரை

காளமேகம் திருவாங்கர் கோவிலில் பரிச்சாரகாரர்
இருந்து, பின் திருவாணக்கா கோவில் பரிச்சாரகாரர்
இருந்தவர். அங்கு இருக்கையில் அகிலாண்ட நாயகிபார்
அருள்பெற்றுக் கவிபாடும் வன்மை பெற்றவர். ஏறத்
குறைய 300 ஆண்டுகட்குமுன் இருந்தவர். இவர் நகைச்
சுவைப்பாடல்களைப் பாடவும் இருபொருள் முப்பொருள்
அமைந்த பாடல்களைப்பாடவும் வல்லவர்.

அருள் சொற்கள் :

ஆறுதலை - தலையில் கங்கைபாறு, ஆறுதலை - ஆறு
தலைகள், ஐங்கரன் - வினாயகன், மாறுதலை - மாறுபட்ட
தலை, சங்கைப்பிடித்தோன்-திருமால், ஆறுதலை-ஆற்றின்
நடுஇடம் - இருப்பிடம் (திருவாங்கம்) ஆறுதலை-அமைதி
யான நிலை.

1, 2, 8-ஆம் பாடல்களைப் பாடியவர் இன்ன புலவர் என்பது அறிதற்கு இல்லை. எச்சம்-மலம், முகில்-மேகம், மார்த்தாண்டன் - சூரியன்.

கேள்விகள் :

1. தனிப்பாடல் திரட்டாவது யாது?
2. குடை, கைத்தடி, செருப்பு இவற்றின் பயன்கள் யாவை?
3. சங்கரர், சண்மூதர், திருமால், அன்பர் இவர்கட் கெல்லாம் எப்படி ஆறு தலை யாகும்?

பயிற்சி :

1. சிலேடை இஷ்டத்து என்பதை விளக்கி எழுது.
2. பிரித்துக் காட்டு. ஐங்கான், முட்டேக்கும் முன் னீர். தலத்திற்றண்டு, முட்டையாது.